

NOVI TEDNIK

revilka 25 • leto XLII • cena 700 din

Celje, 23. junija 1988

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Šola, šole na koncu!

Nasmejani in s pesmi na ustih so tu letošnji četrtšolci spuščali srednješolske klopi. Šole je konec, zdajle marsikoga sicer še čakajo izpitni izpiti za nadaljevanje študija pa skrbi, kako bo službo, a vseeno to kviri razigranega položaja.

Četrtšolke Srednje zdravstvene šole mednje pa se je mešal tudi en sam študent, so Celjanom ob priložnosti nazorno pokazale, kaj jih čaka v prihodnosti. Repevale so – upajo, da bodo tudi na novih mestih tak prijazne in zadovoljne – in za sprejem po mestu oblečene delovne halje, si dele cepice in zaščitne maske. Kako nadaljnjim šolanjem ali službo ta niso mislile – pa prav je tako! Po pomnih štirih letih srednješolskih uspeh so si zaslužile vsaj nekaj trenutkov veselja in razigranosti.

DO EINSPIELER

Veliko poklicanih, malo prisotnih

Na zasedanju zborov republiške skupščine včerajšnji danes delegati oblikujejo menje k osnutku sprememb jugoslovanske ustave in posebej izpostavljajo predloge sprememb, za katere je javna razprava Sloveniji pokazala, da ni sprejemljivi. Govorijo o prvih pripombah in predlogih na tezo za osnove sprememb slovenske ustave.

Menjenja o težah bi naj bili iskrali po občinah in na svetih, a če je bil povsod razvabljen takšen kot prvi teden na regijskem posvetu v Celju, nam je sprememb, ki jih sicer terjamo, malo mar.

Če seveda ni edini razlog, da je na celjskem posvetu bil podpredsednik republiške konference SZDL Geza Bačić, sedaj še ni razlogov velik in težak prepričanje sprememb. Slovenska ustavna komisija se je na pred odločila za drugačno pot kot v preteklosti ali kot pripravi sprememb zvezne ustave. Teze, ki jih je podprla v podporo ali zavrnili imajo variantne rešitve, prava o njih pa bi naj pokazala pravo smer priprave koncepta sprememb slovenske ustave. Toda razprava je objektivno omejena, saj morajo biti spremembe republiške ustave usklajene s spremembami zvezne ustave. Kaj in kako bo z njo, je sedaj nemogoče uga-

obrazce in le v nekaterih delih (kjer je to sploh mogoče) segajo dlje kot zvezna ustava. To velja predvsem za določitev pravic, svoboščin in dolžnosti človeka, za na primer odpravo smrtnih kazni in širjenje možnosti iniciativ za spremembo ustave. Tako imenovanih ustavnih temeljev se ne dotikajo: »Če odpremo razpravo o temeljnih načelih, bi s tem odprli vprašanje skupnega življenja v Jugoslaviji,« je dejal Geza Bačić.

Razlike v odnosu do teh vprašanj so med posameznimi deli Jugoslavije preveč velike. Če pa ni mogoče razpravljati o njih, če je nemogoče predvideti, katere sicer ponujene variante sprememb slovenske ustave bodo glede na dogajanja z zvezno ustavo sploh možne, potem kaže, da ljudje tudi še niso pripravljeni množično morda v prazno izražati svojega mnenja. Da ga pa imajo, je pokazal tudi celjski posvet, čeprav je bil resnici na ljubo bolj monolog gosta iz republike kot pravi posvet o odprtih vprašanjih naše sedanjosti in prihodnosti.

MILENA B. POKLIČ

Mladi stavimo na model

formulq EL

Elkroj

Danes se dobimo na Vranskem

Zadnje letišče uredništvo, ki ga pred poletjem pripravljamo, bo na Vranskem. To seveda ni naključje, kajti na Vranskem letos praznujejo praznik občine Zalec. Ena izmed prireditev v okviru občinskega praznika bo torej tudi letišče uredništvo Novega tečnika in radia Celje. Novinarji se bomo danes ves dan mudili na Vranskem, zvečer ob 20. uri pa pripravljamo srečanje s krajanji v kulturnem domu, kjer se bodo obiskovalcem predstavili tudi ansambli, pevci in drugi gostje. Krajanji Vranskega in okolice ste torej nocoj vabljeni v kulturni dom na Vranskem!

J.V.

Ob Dnevu samoupravljalcev

V veliki dvorani Narodnega doma v Celju bo v ponedeljek ob 18. uri proslava ob 27. juniju. Dnevu samoupravljalcev. Na njej bodo podelili enajst priznanj samoupravljalcem ter priznanja in nagrade Inovator leta 1987. Slavnostna govornica bo predsednica celjskih sindikatov Majda Meštrov. Kulturni program bo prispeval mešani pevski zbor Gostinskega podjetja Celje.

Ze v petek pa bo v Titogradu srečanje samoupravljalcev Jugoslavije. Na njem bodo spregovorili o funkciji poslovođenja. Svoje izkušnje bo prispevala tudi delovna organizacija Zlatarne Celje, ki jih bo predstavil predsednik kolektivnega poslovođenega organa Stane Seničar.

MBP

Grajski zidovi so žalosten dom

Prevzgojni dom Radeče potrebuje nov internat, a bitka za prostor je huda. Stran 12.

Ključ prihodnosti je v preteklosti

Okrogla miza o zablodah preteklosti je načela nekaj pomembnih vprašanj. Stran 4.

Če voz ne potegne v breg, ni treba pretepati konjev

Intervju s Francem Potočnikom, pobudnikom Slovenske kmečke zveze. Stran 10.

KOMENTIRAMO

Pritisk ali nadzor?

Zlepa še ni kaj tako razburilo slovenske javnosti kot dogajanja ob aretaciji trojice Janša-Tasič-Borštner. Vprašanj, očitkov, dvomov, podtikanj, predvsem pa nasprotujočih mnenj skoraj ni več moč razumno spremljati. Kar je za ene črno, je za druge belo in seveda obratno. Če pustimo upravičenost in pravilnost samega postopka ob strani, pa se odpira predvsem eno vprašanje: kje je meja med pritiskom na pravosodne (in druge) organe in potrebnim nadzorom javnosti nad njihovim delom?

Temeljna razlika med avtokracijo in demokracijo je ravno nadzor javnosti nad delom državnih organov. Če bi torej živeli v demokratični državi, bi imeli vso pravico postavljati vprašanja in pričakovati odgovore. To bi bilo normalno ali celo nepotrebno, ker bi se državni organi sami čutili dolžne, da javnost seznanjajo s svojim delom in vedno znova iščejo potrditev svoje legitimnosti. Pa se vprašajmo: koliko sploh vemo in koliko lahko vplivamo na odločitve naših državnih organov in služb? Lahko kaj bolj vplivamo na odločitve Predsedstva SFRJ kot na delovanje organov Ju-

goslovanske ljudske armade (to sta samo primera)? Oba (vsi) naj bi bili v službi ljudstva. Iz tega zornega kota se lahko počuti Jugoslovanska ljudska armada v primeru Janša-Tasič-Borštner res neupravičeno izpostavljen nadzoru javnosti. Če bi vedno in povsod zahtevali javnost dela, takih šokov ne bi doživljala in danes ne bi govorili o pritisku na delo njenih organov temveč o razumljivem nadzoru.

Ob vsej (upravičeni) prizadetosti nasprotujočih strani nas posledice, izražene v pretiranih reakcijah, ne bi smele presenečati. Le največji optimisti tudi lahko pričakujejo, da bomo enkrat za vselej prelomili z zapiranjem informacij in samo-sebi odgovornim ravnanjem. Zadovoljni bomo lahko že, če mlinski kamni ne bodo strli treh (in večih) mladih ljudi, če bo zgodovinski spomin po teh dogodkih prijaznejši, kot je danes, če bomo v naslednjih letih spremenili našo zakonodajo (in se je držali) tako, da se bo vsak v tej naši skupni domovini počutil varnega kot človek in državljan, če... Veliko, kar preveč je teh »čevjev«. Boleče opozarjajo na tisto, česar danes še ni.

MILENA B. POKLIČ

Proizvodno tekmovanje gozdnih delavcev

Pri Ingradovem lesnem obratu na Gomilskem je bilo v soboto delovno proizvodno tekmovanje gozdnih delavcev, ki ga je pripravilo Gozdno gospodarstvo Celje. Na njem so nastopili delavci iz celjskega območja, pomerili pa so se v osmih disciplinah in sicer obračanje meča in namestitve verige, kombiniran prežag hloda, zasek, podžaganje, podiranje hloda na balon, kleščenje vej, prežaganje hloda na podlagi in teoretični del. Nastopili pa so tudi vozniki gozdnih kamionov.

Pri delavcih sekačih je v skupni uvrstitvi (v vseh osmih disciplinah) zmagal Franc Mešiček iz tozd Boč Rogaska slatina, ki je zbral 815,5 točke, sledijo Jože Šošter iz tozd Pohorje, Oto Mikek iz tok Sl. Konjice itd. Ekipno je pri sekačih zmagal tozd Pohorje, pri voznikih posamezno Silvo Potočnik iz tozd Pohorje in ekipno tozd Pohorje.

TONE TAVČAR

Sindikati ne bo puščal delavcev v stiski

Celjski občinski sindikalni svet ni ugodil pritožbi Zvonka Perliča

Celodnevni posveti sindikalnih aktivistov in seja občinskega sveta zveze sindikatov Celje so pokazali, da v občini podpirajo program zagotavljanja socialne varnosti kot ga je ponudil republiški svet ZSS. Udeleženci razširjene seje republiškega sveta so pooblastili, da glasujejo za program, v razpravah pa podarijo, da je potrebno v zaostrenih razmerah ohraniti temeljno izhodišče - da delavec z delom in rezultati dela zagotovi socialno varnost sebi in svoji družini. V ospredju sindikalnih prizadevanj morata zato biti zagotavljanje pro-

duktivnega dela in primerno vrednotenje dela.

Vse bolj očitno je, da bo kljub takšni opredelitvi vedno več delavcev in njihovih družin, ki bodo potrebovali solidarnostno pomoč. Sindikati so trdni v svoji nameri, da ne bodo nobenega delavca pustili samega v premagovanju njegovih socialnih težav. Pri tem morajo največ narediti znotraj združenega dela. V Celju predlagajo, da bi na primer kadrovske socialne službe omogočile ogroženim delavcem izobraževanje in dopolnilno usposabljanje ter posledično napredovanje in s tem boljši zaslužek.

O opredelitvah socialne varnosti, ki jo delavci uresničujejo znotraj posameznih interesnih skupnosti, v Celju menijo, da so ustrezne, treba pa jih je dosledno spoštovati in sproti usklajevati vrednosti posameznih pravic, da ne bi zaostale za gibanjem življenjskih stroškov.

Strinjajo se tudi z osnutkom izhodišč za oblikovanje in uporabo sredstev sindikalne članarine za pomoč članom sindikata. Ta pomoč bi naj bila izjemna in praviloma največ enkrat letna. Odločitev naj bi bila izključno v pristojnosti osnovne organizacije, razen za nezaposlene člane. Pri tem bi naj

dosledno upoštevali socialno stanje družine, torej bo potrebno sodelovanje s službo skupne evidence socialno varstvenih pomoči oziroma Centrom za socialno delo. Precej stisk lahko pomagajo prebroditi blagajne vzajemne pomoči, v katere bi namenili tudi del denarja iz sindikalne članarine.

Na seji občinskega sindikalnega sveta so spregovorili tudi o pritožbi direktorja bivše delovne organizacije Lik Savinja Zvonka Perliča na sklep o izključitvi iz Zveze sindikatov Slovenije in Jugoslavije. Sklep je sprejela njegova nekdanja osnovna organizacija zaradi grobega zavajanja delavcev v Savinji, sindikata delovne organizacije in družbenopolitičnih forumov v Celju že pred več kot letom dni. Perlič se je zoper ta sklep pritožil tako občinskemu svetu kot komisiji republiškega sveta ZSS za prošnje in pritožbe. Ta je pritožbo vrnila občinskemu svetu, njegovi člani pa niso sprejeli pojasnila o širši odgovornosti za razmere v Lik Savinji, ki so pripeljale do prenehanja obstoja te delovne organizacije.

MILENA B. POKLIČ

Za humanizacijo človeških odnosov

Občinska konferenca mladih v Laškem je skupaj z radeškimi mladinskimi svetovi v soboto organizirala zborovanje v podpriprti Janši, Borštnerju in Tasiču pod naslovom »Za humanizacijo človeških odnosov.« Mladi so pred blagovnico v Radeškem seznanjali mimoidoče z akcijami in zahtevami Odbora za varstvo človekovih pravic in pozivali Radečane, da s svojimi pisni podprejo zahteve po korektnem postopku in humaniziranju s priprtimi. Zborovanja se je udeležil tudi član predsedstva Republiške konference Zveze socialistične mladine venije Jože Artnak.

Žalski mladinci so se s pismom »Groznja, mar ne?« tako pridružili zahtevam Odbora za varstvo človekovih pravic. V pismu so zapisali, da si želijo natančnega in sprotno obveščanja javnosti o postopkih s priprtimi in kar najhitrejši potek postopka.

To je bila prva tovrstna akcija na našem območju, laški mladinci pa so že napovedali podobno zborovanje v Laškem, bodo omenjene zahteve še aktualne.

NK, Foto: E. MASIN

O ukrepih premalo poglobljeno

Predsedstvo občinske konference socialistične zveze v Celju je na zadnji seji skoraj tri ure pretresalo gradivo o kriznem restrukturiranju družbenih dejavnosti. Pripravil ga je komite za družbene dejavnosti, o njem pa so pred tem že razpravljali na seji izvršnega sveta.

Nekateri člani predsedstva so skoraj brez razprave sicer podprli splošne usmeritve razvojne politike in svobodne menjave dela v družbenih dejavnostih v republiki in celjski občini. Vendar so bili bolj skeptični pri predlogih kratkoročnih ukrepov zmanjšanja si- sovske in sploh skupne pora-

be. Očitno so jim premajno celovitost, tehnično-organizacijsko in administrativno-financijsko obliko s premalo vsebinske poglobljenosti. Poleg tega naj bi bili predlagani ukrepi premalo strokovno utemeljeni, saj gre za izredno občutljivo in celovito področje družbenih dejavnosti, kjer lahko površno ukrepanje povzroči dolgoročno nepopravljivo škodo.

Družbene dejavnosti morajo preživeti krizno obdobje ne zaradi sebe, ampak zaradi ljudi, pri čemer zaradi neznatnega prihranka ne smemo žrtvovati modelov, ki smo jih uspešno dogradili v desetletjih. Seveda pa bi bilo povsem nerealo razmišljati, da v družbenih dejavnostih ni mogoče poiskati notranjih rezerv. Te naj bi predvsem spodbudile inventivno razmišljanje o včasih povsem drugačnih opredelitvah skupnih interesov ali okvirih in nalogah tolikanj kritiziranih interesnih skupnosti. Prav tako lahko rečemo, da bi takšno razmišljanje in organiziranje skupne porabe oziroma družbenih dejavnosti dalo tudi vsaj nekaj pričakovanih varčevalnih učinkov. Sicer pa so škarje in platno v rokah gospodarstva, ki mu po zadnjih podatkih o zaostajanju industrijske proizvodnje nadvse žalostno pohaja sapa tudi na Slovenskem.

UM

Znanje kot vračilo

Koristne naloge iz programa konjiške raziskovalne skupnosti

Rdeča nit dela občinske raziskovalne skupnosti Slovenske Konjice je raziskava takšnih področij in nalog, ki lahko konkretno koristijo združenemu delu v občini. »Na tak način želimo vsaj delno povrniti denar, ki se za raziskovalno skupnost zbira prav iz združenega dela in čeprav je to le naš majhen delež, se čuti moralno dolžni in odgovorni za takšne usmeritve dela raziskovalne skupnosti,« poudarja ponovno izvoljeni predsednik skupščine raziskovalne skupnosti Savo Grilj.

Na skupščini raziskovalne skupnosti, ki je bila minuli ponedeljek, so tudi delegati podprli takšen program dela. Le-ta vsebuje številne zanimive teme, ki že iz naslovov obetajo, da bodo v resnici v prid združenemu delu, na drugi strani pa kažejo koristnost širšega družbenega pomena. Ena takih nalog bo študija o sistemu obrambe pred točo z varovalnimi mrežami v nasadih jablan in vinogradih. Nosilec naloge je Kmetijska zadruga Slovenske Konjice, kjer iz izkušenj ugotavljajo, da je sedanji način obrambe nezanesljiv. Vrednost te raziskovalne naloge je 15 milijonov dinarjev, vendar bo občinska raziskovalna skupnost prispevala 3 milijone, ostalo pa republiška. Tudi zmanjšanje uporabe herbicidov v nasadih jablan in vinogradih sodi v sklop raziskovalnega programa. Cilj pa je predvsem zmanjšati onesnaženost okolja in preiti na naravnejši način pridelovanja hrane. Raziskava bo veljala 8 milijonov dinarjev, delež občinske raziskovalne skupnosti pa 1,6 milijona dinarjev.

To sta le dva primera nalog iz kmetijstva, medtem ko jih program raziskovalne skupnosti vsebuje še več.

Konjiški Konus je med drugim zadolžen za izpeljavo avtomatizacije proizvodnje mask v Konusovem tozdu Filtri v Ločah. Ekonomska analiza je namreč pokazala, da sedanja

proizvodnja mask ne daje pričakovanih rezultatov, zato naj bi proizvodnjo tako avtomatizirali, da bi skrajšali čas izdelave na minimum. Raziskava tega projekta je ovrednotena na 28 milijonov dinarjev, delež občinske raziskovalne skupnosti pa bo 5,6 milijonov dinarjev.

Zanimiva je tudi naloga, katere cilj je raziskati vzroke za slabo motiviranost delavcev in kmetovalcev v občini za permanentno izobraževanje. Naloga bo služila za zasnovano projekta ustrežnejše organizacije izobraževanja v občini. Za to raziskavo bo občinska raziskovalna skupnost namenila 370 tisoč dinarjev.

MATEJA PODJED

Ogroženi zasebniki

V Mozirju so se zamislili nad osebnimi dohodki pri zasebnikih

Po uradni analizi so osebni dohodki delavcev v zasebnem sektorju v mozirski občini v lanskem letu dosegli le 61,6 odstotkov osebnih dohodkov delavcev v združenem delu. Mozirski zasebni sektor pa je lani beležil ugodne gospodarske dosežke.

Z doseganjem povprečnih osebnih dohodkov v gospodarstvu občine, pri zasebnikih, bi bilo za družbene dejavnosti 52 milijard din več in tudi izgube občinske zdravstvene skupnosti bi ne bilo. O tej problematiki so razpravljali na seji občinske skupščine.

Ze izvršni svet je obravnaval statistični pregled povprečnih mesečnih osebnih dohodkov zaposlenih v zasebnem sektorju v občini Mozirje, s tem, da so pri zbiranju podatkov upoštevali izplačilne liste osebnih dohodkov posameznih nosilcev obrti. Ugotovili so, da če bi bili osebni dohodki delavcev pri zasebnikih resnično tako nizki, gre za vprašanje socialne varnosti delavcev, v nasprot-

nem primeru pa gre za davčne utaje in za prelaganje bremena socialne varnosti na delavce v združenem sektorju.

V zasebnem sektorju mozirskega gospodarstva so lani povečali število obratovalnic, na novo so zaposlili 43 delavcev, celotni prihodek pa je rasel z indeksom 262. Analiza uprave za družbene prihodke in komiteja za gospodarstvo in družbeno planiranje je pokazala, da je kar 29 odstotkov zasebnih obratovalnic izplačevalo delavcem zajamčene osebne dohodke. Osebnih dohodke, ki dosegajo ali presegajo povprečna izplačila osebnih dohodkov v gospodarstvu občine je izplačevalo 20 odstotkov obratovalnic. Po navedeni analizi je osebni dohodek delavca pri zasebniku omogočal temu 39 odstotkov manjšo socialno varnost v primerjavi z delavcem, zaposlenim v združenem delu.

Na seji zborov občinske skupščine delegati, delegacija obrtniki niso verjeli v tako nizke osebne dohodke pri zasebnikih. Na seji so sklenili, da bodo podatke o osebnem dohodku v zasebnem sektorju objavili v občinskem glasilu, zadalžili upravo za družbene prihodke, da stori kar je v njihovi pristojnosti, ter da bodo v jesenskem delu problematiko zasebnega sektorja drobnega gospodarstva v občini obravnavali celovito.

BJ

ZK o vzgoji in izobraževanju

Po konferencah ZK Slovenije in Jugoslavije je predsedstvo občinskega komiteja mozirskih komunistov sprejelo načrt dejavnosti. V tem načrtu je bila tudi seja aktivna mozirskih komunistov, ki delajo na področju vzgoje in izobraževanja.

Jože Miklavc, izvršni sekretar Centralnega komiteja slovenskih komunistov, ki je zadolžen za področje vzgoje in izobraževanja, je za izhodišče spregovoril o aktualnih razmerah v družbi ter na področju vzgoje in izobraževanja. Franc Vuga, predsednik občinskega komiteja za družbene dejavnosti, je aktiv komunistov seznanil z razmerami na tem področju v občini Mozirje.

Glavna vsebina seje so bile nadaljnje poti dela na področju vzgoje in izobraževanja po ukrepih zveznega izvršnega sveta, ki je posebej omejil porabo sredstev tudi na tem področju. Živahna razprava se je odvijala o tem, kako zdaj, brez večje škode, racionalnejše poslovati na tem področju in o iskanju mogočih notranjih možnosti za ohranitev takšnega standarda v vzgoji in izobraževanju, ki so ga v Gornji Savinjski dolini že dosegli. To bi lahko bilo mogoče predvsem s fleksibilnejšimi solskimi okoliščinami in v posameznih razredih ter podobnim. Mozirski komunisti so razpravljali tudi o aktualnih razmerah v družbi.

BJ

Še ena bitka za likvidnost

Spet jo bijejo v velenjskem Vekosu

V zadnjih petih letih se je poraba vroče in hladne vode v občini Velenje povečala za polovico, v Vekosu (ki ima na skrbi tovrstno preskrbo prebivalstva in združenega dela, poleg tega pa se ukvarja še z ostalimi komunalnimi dejavnostmi in s stanovanjskim gospodarjenjem), pa so ta čas zaposlili le trideset dodatnih delavcev. Danes je Vekos 380 član-ski kolektiv, ki se že nekaj časa srečuje z likvidnostnimi težavami.

Položaj Vekosa in predloge ukrepov za izboljšanje poslovanja v njem so predzadnje sredo obravnavali tudi člani

velenjskega izvršnega sveta. Vekos je letos pridelal že dobrih 450 milijonov izjub, od tega samo pri toplotni oskrbi skoraj 190 milijonov dinarjev. Med predlogi za zagotovitev boljšega poslovanja Vekosa je govora tudi o uvedbi dvojnih cen (višjih za porabnike, ki normalno trošijo vročo vodo), o racionalizaciji organizacije samega Vekosa, vendar vsi ukrepi za izvedbo potrebujejo več časa. Zato je velenjski izvršni svet podprl predlog, da zagotovijo likvidnost Vekosa ob polletju s tako imenovanimi povratnimi sredstvi, ki jih bo Vekosu nakazal komunalno stanovanjski sis. Gotovo pa je

to le začasna rešitev, da v Vekosu ne bo treba zmanjšati osebnih dohodkov in da ne potrebujemo ukrepa drobnega varstva. Čeprav v Vekosu trde nasprotno, so v Velenju vse glasnejši za mezniki in organizacije, ki de, da Vekos nima težav zaradi cenovnih nesorazmerij, več zaradi neracionalne organiziranosti in nepotrebnosti višjih stroškov svojega poslovanja. Vsekakor pa drži vsaj kar ugotavlja predsedstvo velenjskih sindikatov, da iz Vekosu niso zakrivali povratni vode, občani.

BRANE PIJAN

Pripomba na delo izvršnega sveta

Na zadnji seji je predsedstvo žalske občinske konference socialistične zveze sprejelo poročilo o delu izvršnega sveta Skupščine občine Žalec, na račun dosedanjega dela pa je bilo tudi precej pripomb, zlasti ta, da bi moral izvršni svet v svojem delovanju dajati več poudarka kadrovskega in razvojnemu področju.

Člani predsedstva občinske konference socialistične zveze so predlagali izvršnemu svetu, da bi v bodoče namenil več pozornosti sodelovanju z organizacijami združenega dela, kajti vse prevečkrat se je dogajalo da so sprejeli ukrepe družbenega varstva šele takrat, ko je bilo za posamezno organizacijo združenega dela to že prepozno. Predsedstvo ugotavlja tudi to, da je stanje na področju poravnavanja sredstev po samoupravnih sporazumih za izgradnjo komunalnih objektov skupnega pomena zelo slabo. Primerno je bilo, da je izvršni svet zborom skupščine predlagal odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o prispevku za gospodarjenje s komunalnimi objekti in napravami skupne rabe za obdobje do leta 1990. Ob tem pa je treba poudariti, da sodelovanje predlagatelja in strokovne službe skupnosti za komunalno in ceste ni bilo na ustreznih ravni. Predsedstvo zahteva od izvršnega sveta, da analizira okoliščine in vzroke, ki so privedli do tega, da so delegati dvakrat zavrnilo sprejem omenjenega

odloka. Predsedstvo opozarja na posledice, ki jih bo to povzročilo, zahteva pa tudi odločnost zaradi doslednega spoštovanja sprejetih samoupravnih obveznosti. Kritični je predsedstvo ocenilo ravnanje izvršnega sveta glede reorganizacije strokovnega dela samoupravnih interesnih skupnosti, saj je izvršni svet premalo upošteval dogovorene predloge skupine za reorganizacijo strokovnega dela samoupravnih interesnih skupnosti. JANEZ VEDENEC

Sporne plače

V četrtek se je 161 delavec Zdravstvenega doma Zalec zbralo na izrednem zboru delavcev, kjer so zahtevali priključitev sklepa svojega delavskega sveta, po katerem so v letu 1980 prejeli 13 odstotkov nižje osebnih dohodke.

Sklep delavskega sveta razveljavili in sklenili, da bodo nespremenjene osebne dohodke izplačevali vse do meseca oktobra. S tem pa seveda problematika osebnih dohodkov delavcev tozdu celjskega Zdravstvenega centra še ni zaključena. V ponedeljek so v Zdravstvenem domu Zalec sestali tudi predstavniki doma Zdravstvenega centra Celje, družbenopolitičnih organizacij, da bi ugotovili, če je sklop zborov žalskih zdravstvenih delavcev sploh mogoče izvesti.

Celje je spet normalno prevozno

V ponedeljek je po Vodnikovih ulici v Celju, ki je bila zaprta zaradi nujnih obnovitvenih del, spet stekel mestni promet.

Delavci Komunalnega tozda Ceste kanalizacije so med gradnjo obnovili kanalizacijo in vodovod pod cestiščem in ponovno zaščitili električne in poštne vode, sanirali pa so tudi plinovod. Vodnikova ulica je zdaj z novimi pločniki, javno razsvetljavo, granitnimi kockami in asfaltno prevleko obnovljena v vsej svoji dolžini.

BP

Uvod v praznik

Konec tega tedna se bodo v Laškem že pričele prireditve ob občinskem prazniku, ki ga praznujejo 2. julija.

V soboto, ob 18. uri, bodo v Laškem dvorcu odprli zanimivo razstavo z naslovom Laško skozi čas, uro kasneje pa v Zdravilišču Laško razstavo Etnografski predmeti v likovni upodobitvi slikarja Marjana Vodiška. Zdravilišču pripravljajo tudi večer etnoloških filmov.

V okviru praznika občine Laško bo v nedeljo tudi letošnja, že 5. občinska revija ljudskih šeg in navad, ki jo tokrat gostijo v Trobnem dolu.

Večji del praznovanj se bo letos odvijalo v krajevni skupnosti Rimske Toplice. V sredo zvečer bodo pripravili srečanje ob baladah in romancah na domačiji svojega velikega rojaka Antona Askerca na Senožetih. Organizatorja večera sta KUD Svoboda in MPZ Anton Askerca iz Rimske Toplice, kot gosta pa bosta nastopila še Ženski pevski zbor Kora iz Radeč in Moški pevski zbor Papirničar iz Jagnjenice.

NK

KOMENTIRAMO

Štrajk, ki ga ne bo

Delavcem v osnovni šoli Podčetrtek je prekipelo in zapozili so s štrajkom. Če jim družbenopolitična skupnost ne bo prislunila (potem, ko bo ubrali še vse možne samopravne poti), se bo njihovo novo šolsko leto pričelo s to, članes že legalizirano, obliko delavskega protesta.

K stavki 1. septembra ob 8. uri so pozvali tudi ostale prosvetne delavce v občini. Zahtevajo, predlagani ukrepi in grožnja - vse to je, kajpak, v občini sprožilo sestankovni val, zakrbelo jih je celo v republiko. In končni rezultat? Tresla se je šola, rodila se je miš...

Delavci v podčetrški osnovni šoli so ponovno opozorili na družbenoekonomski položaj prosvetnega delavca in ostalih v vzgoji in izobraževanju, na močan birokratski štrajk, ki jim kroji usodo z dolonjanjem in povečevanjem normativov, krčenjem programov, siromašenjem z ukinjanjem celodnevne oblike življenja in dela na šoli ter s krojenjem politike osebnih dohodkov. Ti so, kot zatrjujejo, v občini šmarje pri Jelšah sramotno nizki. Zahtevajo torej nižje norme, obveze pri neposrednem delu z učenci, višje plače (niti za dinar nižje od ostalih delavcev podobnega profila v družbenih dejavnostih občine) in ne strinjajo se s ukinjivanjem oddelkov celodnevne šole zaradi posledic, ki jih ta varčevalni ukrep prinaša. Njihovim zahtevam načelno ni mogoče oporekati. Vse drži, da vse skupaj ni časa, kraju družbenoekonomskim razmeram prikladno. Zakaj? Dejavne normative je v tako kratkem času nemogoče zniževati, sramota izenačiti z regijo in republiko, zniževanje normativov pa bi pomenilo tudi povečevanje števila zaposlenih, kar danes v družbenih dejavnostih naravnost bogokletno deluje. Interventni zakonodajni ukrepi zmanjšanja porabe je danes v šmarskem šolstvu mogoče ustreči le z ukinjivanjem celodnevne šole, drugače pa načina zaenkrat ne vidi. In še ena vprašanja: ali je ta ukrepa pa večjih plač? Tu-

Likvidnostni saltomortale So v Metki prikrili izgubo?

Mnogi izgubarji v celjski občini je poleg tistih, ki so imeli v prvih treh mesecih izgubo na substanci, po likvidnostni plati v najtežjem položaju Metka. O tem so govorili tudi na zadnji seji izvršnega sveta, kjer so predstavniki Službe družbenega knjigovodstva opozorili, da lahko Metki pristejemo še dodatnih 250 milijonov dinarjev izgube, ki naj bi jo prikrili z višjim ovrednotenjem zalog.

V Metki menijo, da so bili upravičeni do višjega ovrednotenja zalog in pripravljajo na ugotovitev SDK ugovor, ki pa verjetno ne bo sprejet. Tako bo 380 milijonov dinarjev izgube ob tromesečju (ta je aprila že znižana na 280 milijonov) treba pristihi še 250 milijonov, kar bo že tako kritičen položaj še poslabšalo.

Ves predsanacijski program v Metki namreč temelji na denarju, zato je ob trenutnem likvidnostnem položaju (Metka je bila 20 dni tudi blokirana) vprašljiva njegova izvedba. Če tudi je sedanja prodaja napram tisti v začetku leta dokaj ugodna in čeprav so napovedi vsaj malce bolj obetavne, lahko v naslednjih mesecih pričakujejo podobne težave kot jih imajo sedaj, ko so tudi izplačilo osebnih dohodkov morali prestaviti za nekaj dni. Upajo, da si bodo lahko, kot se dogovarjajo z banko, pomagali tudi z blagovnimi krediti njihovih kupcev.

Vprašanje je seveda, koliko se bo vse tisto, kar so v Metki predvideli za izboljšanje položaja, uresničilo. Kratkoročne kredite, brez katerih ne morejo poslovati, bodo namreč morali

prepoloviti. Vse je tudi odvisno od zmanjšanja zalog in prodaje, kar so predvsem kratkoročni ukrepi. Metka potrebuje posodobitve strojnega parka, stroškovno prevetritev, ved izvoza, vedo pa tudi, da prihodnost ni v tkanju posteljnine temveč bolj v novih modnih programih.

V času, ko jih bremenijo anuitete za tuje kredite, ko jih bremenijo izguba in tolikšna nelikvidnost in ko je zaradi padca kupne moči skoraj vsa tekstilna industrija (res da tista, kjer so se že prej ukvarjali sami s seboj ne) v krizi, bo vse to toliko težje doseči. Za uspeh štejejo vsaj to, da jim dober tekstilni kader zaenkrat še ne uhaja.

V izvršnem svetu bodo stajne v Metki sprotno spremljali, RADO PANTELIC

Račune bodo polagali sebi

Avto Celje je proslavil svoj jubilej

Prihajamo v obdobje, ki bo priznavalo in zahtevalo tržne zakonitosti, zato bomo račune za morebitne neuspehe dajali predvsem sami sebi. To je ena misel Ivana Požlepa, direktorja Avta Celje, izrečena ob praznovanju 40-letnice tega kolektiva.

Jubilej so v Avtu Celje pričakali uspešno, saj ta delovna or-

ganizacija ob enakem številu zaposlenih iz leta v leto povečuje svoj fizični obseg poslovanja. Zasluga gre predvsem dobremu povpraševanju in kadru, ki so ga sami izšolali in ki mu je stalno izobraževanje delovna dolžnost. Razveseljuje, da je Avto Celje organizacija, ki je v zgornjem delu podskupine dejavnosti. Uspeh pripisujejo tudi pravilni poslovni politiki v preteklosti.

V vsem 40-letnem obdobju so v vsakem srednjeročnem obdobju uresničili zelene cilje ter se razvili v eno največjih in najuspešnejših prodajno servisnih organizacij pri nas (po podatkih Zastavine servisne službe pa tudi med najuspešnejše v Jugoslaviji).

Ob jubileju so poudarili, da zelo dobro sodelujejo tudi z JLA.

Pripravljene imajo tudi že

vse načrte za izgradnjo novega servisa (za specializacijo Zastavinega programa) kar bi jim omogočilo tudi širitev programa gospodarskih vozil. Ta je po rentabilnosti trenutno zanimivejši. Z gradnjo bodo morali nekaj časa počakati, saj denar-

Lani so v Avtu Celje prodali 2491 novih in 854 rabljenih osebnih vozil ter 469 novih in 125 rabljenih tovornih vozil.

ja še ni. Vsekakor bodo lahko po zaključeni investiciji precej povečali dohodek in tudi število zaposlenih.

Zadovoljni so lahko tudi s trenutno konjunkturo pri prodaji novih in rabljenih vozil. Vse kar dobijo namreč še vedno sproti prodajo in tudi povpraševanje je zaenkrat še vedno večje od ponudbe. RP

Preddopustna skupščina Velenja

V ponedeljek so zasedali zbori velenjske občinske skupščine.

Delegati so sprejeli Odlok o ureditvenem načrtu Grajski hrib - območje skalalnic, spremenili so le določilo o usodi Vile Bianca, ki je zdaj usklajeno z načrtom revitalizacije Starega Velenja. Osnutka odloka o lokacijskem načrtu plinovoda Gorenje niso hoteli sprejeti po hitrem postopku, kot je bilo predlagano, temveč so ga le prekvalificirali v predlog za obravnavo. Sprejeli so Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o priznanjih in nagradah občine Velenje, potrdili pa so tudi analizo razmer v komunalno stanovanjskem gospodarstvu v občini. Istočasno predlaganih ukrepov za racionalizacijo delovanja komunalno stanovanjskega gospodarstva pa niso sprejeli, saj se je na samem zasedanju pojavilo veliko pisnih pripomb k ukrepom.

Novo mehanizirano skladišče

Pri Ingradovem lesnem tozdu na Gomilskem je bila v soboto dopoldne slovesnost, na kateri so predali namenu novo centralno mehanizirano skladišče za lupljenje in sortiranje lesa iglavcev.

Zbrane je najprej pozdravil direktor Ingradovega tozda na Gomilskem Franc Funkl, nato pa je spregovoril o veliki novi pridobitvi za lesno industrijo

generalni direktor Gozdnega gospodarstva Celje inž. Milan Kolar, ki je poudaril: »To je prvo mehanizirano skladišče Gozdnega gospodarstva na celjskem območju. Z razvojem tehnologije pridobivanja lesa je dolga leta ostal nerešen problem beljenja lesa iglavcev. Ta faza dela je ena najnapornejših in zahteva tudi do polovice skupnega časa sečnje in izdelava

ve gozdnih lesnih sortimentov. Neposredne koristi žaganja obeljenega lesa in mehaniziranih lesih skladišč so še manjša obraba in varovanje žaginskih listov in nožev, beljenje in smoternejše krojenje, možnosti sortiranja po dimenzijah, namenu uporabe, elektronsko merjenje in boljša izraba obeljenih ostankov za proizvodnjo celuloze ter izraba lubja. Mehanizirano lesno skladišče pa varuje tudi okolje. V času ogroženosti gozdov zaradi osnauženja atmosfere in zastrupljenja tal, peša njihova vitalnost...»

Vrednost mehaniziranega skladišča znaša okrog 400 milijonov dinarjev. Denar pa so prispevali GG Celje, Ingrad Celje, Garant Polzela in Strojna Zalec, ki sedaj upravlja Likov oborot in Šempetru. Trak za predajo novega skladišča namenu je prerezal Martin Vitanc, predsednik IS občine Zalec, Anton Bratuša pa je s pritiskom na gumb pognal v obratovanje novo mehanizirano skladišče, ki bo na leto lahko sprejelo od 16 do 20 tisoč kubičnih iglavcev.

T. TAVČAR

SVET MED TEDNOM

Piše Slobodan Vujanović

V Torontu brez presenečenj

Kmalu po vrhu velesil v Moskvi se je zvrstil že drugi »nespektakularni spektakel«, tokrat brez predstavnikov Vzhoda - srečanje voditeljev sedmih vodilnih industrijskih držav v kanadskem Torontu. To je bil že 14. zaporedni vrh voditeljev Francije, Italije, Japonske, Kanade, Velike Britanije, ZDA in Nemčije.

Čeprav so državniki obravnavali tako žgoča vprašanja kot so zadolženost najrevnejših držav, razorožitev, terorizem in drugo, je bilo vse skupaj bolj podobno kramljanju zadovoljnih prijateljev. Skoraj bolj kakor nevarnost »dolžniške bombe« (izraz afriškega politika Juliusa Nyerereja) je sedmerico »presenetilo« spoznanje, da je po osmih letih to poslovilna udeležba ameriškega predsednika Ronaldaa Reagana na tradicionalnem vrhu. To, in pa ugodni gospodarski kazalci sedmerice so po sodbah opazovalcev tudi botrovali umirjenemu ozračju na srečanju.

Sedmerica je tudi tokrat sprejela dve deklaraciji - politično in gospodarsko. V prvi je bilo največ besed (pohvalnih) namenjenih izboljšanim odnosom med Zahodom in Vzhodom, prvemu sporazumu o učenju dela jedrske orožarne in reformnim spremembam v Sovjetski zvezi. Od drugih vprašanj deklaracija zajema tudi bolj ali manj posplošena stališča o regionalnih konfliktih, boju proti terorizmu in razpečevanju mamil, skratka, o nekaj tistih vprašanjih, o katerih med sedmerico ni razhajanj.

Nekolikani drugače je bilo glede gospodarskih vprašanj zlasti osrednje teme - dolžniške krize. Na srečanje je namreč vsak izmed državnikov prinesel svoj predlog, kako naj bi najrevnejšim olajšali očitno pretežno breme odplačevanja dolgov. Najbolj širokogruden je bil japonski premier Noboru Takešita, ki je sporočil, da bo Japonska v naslednjih petih letih namenila 41 najrevnejšim državam 5,5 milijard dolarjev nepovratne pomoči, skupno vsoto za pomoč pa povečala kar na 50 milijard dolarjev, s čimer je Japonska (nedvomno v skladu s svojo dolgoročno politično in gospodarsko strategijo) postala prva dajalka pomoči v svetu.

Francoski predsednik Francois Mitterand se je zavzel za to, da bi najrevnejšim (podzaharskim) državam odpisali tretjino dolgov, drugi pa so imeli spet drugače predloge. Na koncu je obveljal star recept - dolžniške krize ne gre obravnavati globalno, marveč »a la carte«, od države do države. V skupnem sporočilu je tako rečeno, da bodo kreditorji lahko izbrali eno od treh možnosti za lajšanje vračila dolgov: delni odpis dolgov, zmanjšanje obrestnih mer in podaljšanje odplačilnega roka.

Ob koncu je največ pozornosti pritegnila Mitterandova obtožba, da je Reagan skušal vrh najrazvitejših spremeniti v »stalno telo«, ki bi upravljalo s svetovnim gospodarstvom.

Vojaški udar na Haitiju: Le dva dni zatem, ko je bil zamenjan in upokojen, je general Henry Namphy strmoglavil haitijskega predsednika Lesiema Manigata. Ni še znano, koliko žrtev je zahteval napad na predsedniško palačo. Namphy je ljudstvu po televiziji sporočil, da je vojska prevzela oblast v državi, nato pa je tudi imenoval novo vlado. »Uporni« Namphy je pred dvema letoma strmoglavil tudi diktatorja Francoisa Duvaliera, znanega pod imenom Baby Doc. Razmere se na Haitiju, kot kaže, ne bodo kmalu stabilizirale, saj Manigata, izgnanega v sosednjo Dominikansko republiko (del otoka, kjer je tudi Haiti), za predsednika še naprej priznavajo ZDA.

Jugoslovanski mladinci v Celju

Nocoj, v četrtek 23. junija se bo v Celju zbralo približno 400 mladincev iz vse Jugoslavije. Tridnevna srečanja 33. iger bratstva in enotnosti se bodo udeležili mladi iz Tuzle, Vinkovcev, Zrenjanina, Bara, Ohrida, Djakovice in Čuprije.

Slavnostna otvoritev 33. iger Bratstva in enotnosti bo nocoj ob 19. uri na drsališču v mestnem parku, zbranim mladincem pa bo spregovoril predsednik republiške konference ZSMS Tone Anderlič. V petek bodo po posameznih skupinah obiskali celjske delovne organizacije, kjer pripravljajo tudi krajsa posvetovanja, začela pa se bosta tudi likovni in foto tabor. Popoldne, nekaj pa še v soboto, se bodo vrstila športna srečanja, zvečer pa bo v domu učencev Karel Destovnik Kajuh Kviz tekmovanje o tem, kako se poznajo udeleženci iger.

Zaključno slovesnost pripravljajo celjski mladinci v soboto zvečer v Narodnem domu, kjer bodo mladim iz vse Jugoslavije ponovno nastopili plesalci celjskega plesnega studia, ki se jim bodo predstavili že ob otvoritvi iger.

I. F.

Odločajo delegati

O racionalizacijskih ukrepih, sklepih, ki jih je sprejela šmarska skupščina občinske izobraževalne skupnosti, je v ponedeljek razpravljal svet za vzgojo, izobraževanje in celodnevno osnovno šolo, ki deluje pri Občinski konferenci SZDL Šmarje pri Jelšah.

Splošna ocena članov sveta je, da sprejeti ukrepi v večini primerov ne obetajo znatnih prihrankov. Pri tem so opozorili, da le-teh ne bo mogoče izvajati, ne da bi s tem škodovali programom, torej otrokom. Šmarska poraba je bila namreč v vzgoji in izobraževanju že zdaj od kraja »zategnjena«, saj predstavlja tako imenovani

dodatni program v tej šmarski dejavnosti le 8 odstotkov, medtem ko znaša v republiko v poprečju 20 odstotkov, v nekaterih občinah celo 40 odstotkov. Z vsakim nadaljnjim podobnim ukrepom bi torej v občini Šmarje pri Jelšah »zajedli« v obvezni program, kaj to pomeni pa je najbrž vsakomur jasno. Člani sveta so bili tudi v dilemi, ali je ukinjanje oddelkov celodnevne šole dovolj velik prihranek v primerjavi s škodo, ki jo ukrep prinaša. O ukinjanju oddelkov celodnevne šole pa naj bi odločali delegati šmarske občinske skupščine.

M. AGREŽ

Ključ prihodnosti je v preteklosti

Okrogla miza o zablodah preteklosti načela nekaj pomembnih vprašanj

Kje so vzroki za tehnološko-tehnično zaostajanje družbe in Celja, na to vprašanje so skušali s čim več zornih kotov odgovoriti udeleženci okrogle mize, ki jo je prejšnji teden pod nazivom »Ključ prihodnosti je v preteklosti« organiziral Svet za raziskovalno delo in inovacije pri OK SZDL Celje. V triurnem pogovoru, ki je bil na ravni resnosti obravnavane tematike, so udeleženci govorili predvsem o tem, kje so vzroki, da se Celje ne more rešiti spon, povezanih s tradicijo starega industrijskega središča.

V splošnem uvodu, ki je bil dobra osnova za razpravo, je ljubljanska sociologinja **Mojea Pešec** opredelila vzroke tehnološko inovativnega zaostajanja naše družbe. Inoviranje, ki je v naši družbi pravzaprav kar hvalevredno dejanje, spodbujamo zgolj s političnimi akcijami, ki pa so imele na izumiteljstvo (izjema so tehnične inovacije oziroma tehnične izboljšave) žal zaviralni učinek. Neglede na dejstvo, da je inoviranje povsem nestandardni proces, smo ga uokvirili v standarde in normative. Vzroki za takšno stanje so strukturni in procesni in žal je moč delovnih organizacij bolj odvisna od tega, kako hitro in uspešno se prilagajajo institucionalnim spremembam, ne pa od tega, kako hitro in uspešno se prilagajajo tehničnemu in poslovnemu okolju. Politična elita je blokirala uvajanje tistih inovacij, ki bi lahko ogrozile njihovo oblastno pozicijo. Kako potem skočiti v 21. stoletje, saj to ne more biti posledica izpolnitve ali neizpolnitve državnega dekreta.

Po mnenju Peščeve je industrijski način proizvodnje in

organizacije še vedno tujek, saj je bil k nam vnešen pretežno preko tujih investorjev, tujek pa je tudi zato, ker samoupravljanje, zato ker ni ustrezno doseženi stopnji razvoja, ni ustrezen način upravljanja. Izhod je le v politični moči, ki bo posledica tehnoloških in ekonomskih prednosti in ne obratno...

Slaba politika?

Razpravljalci so se, kot je bilo pričakovati, spustili na mikro nivo, na seciranje preteklosti ožjega območja in občine. **Zoran Tratnik** je prvi skušal odgovoriti na vprašanje, kje so vzroki, da imajo stari industrijski centri, kakršno je tudi Celje, manj inovativnosti kot novi, mladi centri. Meni, da v tem, ker Celje zaradi sorazmerno lahkega razvoja ni potrebovalo lastnih inovacijskih moči in sprememb in tudi ni rabilo močnih razvojnih oddelkov. Jugoslavija je bila namreč za strukturo industrije, kakršno ima Celje že od leta 1945 skorajda nespremenjeno, vrasno tržišče. Eno je izvažal svoje lonce in se vsako leto širil, podobno je bilo z Železarno in drugimi. Bazična industrija se je širila predvsem na račun tujega kapitala. Sistem je povrh vsega tako zgrajen, da sam sebe ne zdravi, za stare centre s tradicijo pa sploh velja, da se ti mehanizmi kasneje sprožijo kot pri mlajših industrijskih središčih.

Lazar Prodanovič se je vprašal, kje so potem vzroki, da se vsaj tisti, ki so imeli možnosti in potrebe, niso razvijali. Kot primer je navedel Tovarno barvil, ki je imela pred dvajsetimi leti celo 15 inženirjev v razvoju, danes pa je sodobno opremljen laboratorij prazen. Krivec

temu in nasploh zaostanku v tehnološkem razvoju je občinska politika, ki je po njegovem v zadnjih dvajsetih letih zelo slaba (tako kot politika na makro nivoju). Osnovno vprašanje je, kako se kje dela, kakšne so metode dela in kakšna je politika v določenem okolju, zato ni res, da nas bo iz krize pripeljalo že samo tržno gospodarstvo. Tega imajo namreč v večini dežel Južne in Srednje Amerike in Južne Azije, kjer pa so ravno tako v hudi gospodarski krizi.

Prodanovičovo razmišljanje je bilo prvi izziv torkove okrogle mize za **Toneta Zimška**, predsednika skupščine občine Celje. Ta bi bil sicer vesel, da bi bili za okroglo mizo tudi ljudje, ki so bili izvršilno zadolženi za oblikovanje in izvrševanje politike v občini, a kot kaže tema, ki so jo v terek obravnavali, zanje ni bila najbolj zanimiva. Zimšek meni, da je treba videti tudi objektivne procese. Po njegovem so bili namreč stari centri trikrat precej prikrasani v doseganju razvoja. Prvič takoj po vojni, ko jim je bila odvzeta identiteta centrov, ki so se razvijali v nekih tržnih razmerah. Znašli so se v povsem drugem okolju, v okolju administrativno planskega diriganja. Četudi mora vsako gospodarstvo alokacijsko investirati, pa so bili po mnenju celjskega župana prikrasani tudi s tem, kako se je razporejala akumulacija. Poleg tega so imeli mlajši centri to srečo, da so dobili specifičen politični mandat in jih tudi nobena od evforij, tudi normativistična ne, ni zadela tako kot stare centre. Z optimizmom pa Toneta Zimška navdaja misel, da v Celju le še ni povsem odmrta identiteta razumevanja

tržnega gospodarstva, vendar se je treba odločiti, kdo bo imel pri nadaljnjem razvoju vodilno vlogo – politiki ali sposobne ekipe gospodarstvenikov.

Najlažje je asfaltirati dvorišča

Zanimiva je bila tudi dialogska ping pong žogica, ki sta si jo izmenjala **Tone Zimšek** in **Dani Podpečan** o tem, zakaj se **Cinkarna** iz bazne ne preumerni bolj na področje »fine-kemije.

Med vzroki tehnološkega in drugačnega zaostajanja Celja je Dani Podpečan omenil tudi negativno kadrovske selekcije. Imamo nosilce moči brez stroke, na obrobju pa strokovnjake brez moči. O tem elitizmu naj bi konkretnije spregovorili na naslednji okrogli mizi, ko bo govora o kadrovskih možnostih Celja za prestrukturiranje. Mogoče bo takrat kdo odgovoril na vprašanje, ki ga je postavil moderator **Jože Zupančič**, namreč, kateri od celjskih politikov so prispevali več in kateri manj k stanju, kakršno pač je. Osnovna misel, ki bi jo bilo mogoče izluščiti iz vsega, kar so tisti večer povedali o tem pa je ta, da bi bilo bolje, da se v gospodarstvo ne bi vtikali...

Neopredeljene so tudi zadeve pri vodenju podjetij, torej pri enem odločujočih faktorjev razvoja. **Tončka Zatlje** je poudarila, da se poslovodni organi zaradi nerazčiščenih odnosov na tem področju lahko skrivajo za odločitvami delavskih svetov. Potreba po osebnem, organizacijskem in izobraževalnem razvoju je namreč osebna zadolžitev vodenja. Poslovodna ekipa ne bi smela odgovarjati samo za poslovno politiko, v ustavne spremembe bi bilo treba vnesti tudi odgovornost za predlagano razvojno politiko. Nekaj problemov, povezanih s tem je naštel tudi **Silvester Drevenšek**, ki je opozoril na neučinkovite strokovne službe v večjih sistemih, na to, da ni profesionalcev, ki bi se ukvarjali s problemi vodenja, in da se visokoizobraženi strokovnjaki raje ukvarjajo s poslovanjem in administracijo, kot pa z razvojem svoje stroke. Še bolj določen pri tem, zakaj Celje v inovativnem smislu ne raste tako, kot bi glede na možnosti lahko, pa je bil **Marko Brezigar**.

Ker je osnova vsakega razvoja denar, potem bi lahko vzroke slabe politike iskali predvsem v tem, da so politiki v Ljubljani priskrbeli premalo denarja. Kot meni Brezigar pa so vzroki še druge. Vsa velika celjska industrija je bila in del te je še vedno monopolist. Bilo je sicer dosti poizkusov, da bi začeli delati kaj drugega, a ker je bilo preveč zgrešenih poizkusov, se sedaj poslovodni kadri bojijo začeti kaj novega. Veliko bolj udobno je namreč asfaltirati dvorišča kot pa kaj drugega. Kot konkretna primera je navedel štorske traktorje in Emove kontejnerje, po njegovem dva dobra, a slabo izkoriščena programa (Avto-radgona je iz kontejnerjev naredila dober posel, traktorje pa drugje tudi uspešno proizvajajo...).

Po mnenju Marka Brezigarja je bila soudeležba mojstrskega razmišljanja pri vodenju prevelika. Pravtako je opozoril na to, da Celje tudi v prometnem smislu ne pomeni več ničesar. Zaradi republiške politike rešitve ni videti, saj tudi do leta 2000 Celje ne bo imelo prave povezave z Ljubljano. Da v Celju imamo inovativno razmišljanje, a verjetno ne vedno v pravi smeri pa je ponazoril tudi s primerom Cinkarne, ki je zgradila za »dve številki« preveliko skladišče in se bo sedaj lahko ukvarjala s skladiščenjem namesto z novimi programi...

Brezigar tudi ni mogel po-

vsem zatrditi, da so Celjani za vse sami krivi, vendar pa ne verjame, da bodo večji sistemi šli v novosti in v riziko, dokler ne bodo k temu prisiljeni. Kajti štirje veliki sistemi so za celjsko politiko preveliki in ta jim nima kaj dati. Pa četudi bi jim lahko, denimo v ekološkem smislu, se nanjo ne ozirajo.

Reakcije na Brezigarjeva razmišljanja so bile s strani **Ivana Ravnikarja** in **Ivana Repšeta** takšne, da je treba stvari ocenjevati trezno in na osnovi analiz, ki jih zaenkrat še nimamo. Ne bi se tudi smeli preveč ozirati na preteklost, soočiti se moramo predvsem s sedanostjo. **Mojea Pešec** je to zavrnila, ker po njenem brez natančne analize preteklosti ne moremo načrtovati prihodnosti.

Peščevo je podprl tudi **Teo Bizjak**. Razlog naše krize in tehnološkega zaostanka namreč tiči ne tako daleč nazaj in dokler ne bomo imeli dobre analize preteklosti, bomo še vedno delali po starem, pa četudi bomo mislili ali želeli delati po novem. Treba je pogledati, kdo je Celje pripeljal v takšen položaj. Del odgovora je tudi v tem, kdo je danes na vodilnih gospodarskih in političnih mestih. Imamo namreč tudi delovne organizacije z doktorji znanosti, pa v desetih letih ne morejo ustanoviti znanstveno-raziskovalne enote.

Da se izmikamo konkretnim vprašanjem na mikro ravni in da bo zelo hitro treba reči bobu bob je pritrldil tudi **Tone Zimšek**. Četudi bi bil svojevrsten voluntarizem temeljiti stvari na tehnološko inovacijski morali, pa bi morali v smislu kriterijev postaviti neko novo tehnološko inovacijsko moralo vodstev naših OZD. Ne strinja se namreč, če ponovimo njegovo znano tezo, s tem, da bi morali povsod čakati na neke povsem razvite tehnološke tržne razmere, zlasti ker ne moremo iti mimo priprave na te tržne razmere. Zato je treba pospeševati samostojnost podjetij, organizirati tudi strokovno pomoč (ne le s strani političnih in občinskih samoupravnih organov) in postaviti kriterije inovacijsko razvojne odgovornosti.

Politika se naj ne vtika

V družbi, ki nima ekonomskih in moralno-političnih kriterijev vrednot ni razvoja. Po mnenju **Lazarja Prodanoviča** napredka ne bo, dokler te zadeve ne bodo urejene. Dokler je neka tovarna rentabilna zgolj zato, ker lahko neka referentka s preprostim dopisom podraži neko blago kar za 30 odstotkov, medtem ko se lahko ekipa razvojniki nekaj let trudi, da bo tovarni prinesla nekajkrat manjši dobiček, ne bo uspeha. Ni torej ekonomske, niti kakšne druge motivacije za inoviranje in razvoj. Ob tem je tudi odnos do ljudi zelo slab in prav to je tudi ena največjih pripomb tistih, ki gredo drugam, ker doma niso imeli normalnih pogojev za delo.

Aleksa Gajšek-Krajnc tudi vidi problem predvsem v vodenju podjetij, v tem, da je to pri nas funkcija, v tujini pa se za to šolaš. Predvsem se tudi ni strinjala, da je politika slaba, temveč da so slabosti predvsem v vsaki posamezni organizaciji. **Lazar Prodanovič** je še enkrat nasprotoval, namreč, da je rezultat slabe politike ravno padec Celja na lestvici slovenskih krajev. **Tone Zimšek** je ponovil, kar je za javnost v Novem tedniku že povedal, namreč, da je Celje na lestvici zdrsnilo zaradi umetne politične delitve Maribora na več občin (pri tem sta dve novi občini Celje prehiteli, ostale pa so za njim zaostale), in zato ker je Celje prehitelo Krško. Vzrok temu je izgradnja nuklearke in vse kar je s tem povezano. Edina občina, ki je Celje resnično prehitela je kranjska, pa še ta v zadnjem času občutno, žal in škoda za Slovenijo, da je tako, drsi navzdol.

Zimškovo razmišljanje je bilo dobro izhodišče za **Zorana Tratnika**, ki je poudaril, da le

ni tako slabo, če je Celje slovenski lestvici pri ustvarjanju rezultatih tako visoko in potemtakem ni moglo biti več napak na mikro ravni, veda če odmislimo napake ekonomsko gospodarsko politiko v državi. Poudaril je, sedaj delamo podobno napako, ko od politike terjamo, poišče izhode iz krize.

Eno rešitev – majhna produkcijske enote

Vtikati se ali ne, inovirati ali ne, te in še druge hamletovske dileme so bile speljane kot rdeča nit skozi razpravo pri omenju v dvorani regijskega združenega centra. Ne glede na dileme in ne glede na to, ali vrsta organizacij zlahka skrbi slabosti za neumnimi gospodarskimi predpisi (tisti, ki odprti navzven, v tujini a uspešno poslujejo) pa po mnenju **Danija Podpečana** rabi določene normative. Posebno še, če se misli lotiti dejavnosti, ki pomembno vsegajo po prostoru, energijskih virih, naravnih danostih in ki terjajo dodatno število zaposlenih. Tudi, ko bodo nekateri zaposlovali nekvalificiran kader, ki ga tu ni, mo družbenopolitična skupna dati svoj pristanek.

Kriterij družbenopolitične skupnosti, da daje podporo tistim, ki imajo uspehe in ljube za sabo, je sicer dober, a se tudi ne upošteva za vse enake.

Svoje mnenje na razvojne enote Celje je povedal tudi **Slavko Pezdir**, ki ga ne skrbi le to, da imamo razmeroma malo novih programov, ampak ga skrbi širši sklop vprašanj. Namreč, kaj je v večino v delovnih organizacijah, kaj pravzaprav z njo dogaja, kaj so to večino v družbi kdo mudi pulira, kako jo lahko kdo hitro zadovolji in seveda tudi hitro pritegne na stran popolnoma napačnih stališč. Opozoril na problem izobraževanja na umetne delitve na politični in ekonomiji, na politično-raziskovalno sfero, kar je ravno takšno poenostavljanje, ki bi postavljali pregrade na ekologijo in ekonomijo, me kvantiteto in kvaliteto in podobno. Vzroke zaostajanja željenim vidi predvsem v tem, da smo zanemarili naravne konitosti na vseh ravneh. Lahko vidi v ustanavljanju majhnih produkcijskih enot v sebnem in družbenem sektorju.

Zadnji, ki je razpravljal je **Srečko Senčič**, ki je na primeru Železarne Store želel poudariti, kot predstavnik velikega sistema se je namreč čutil izzvanega, da v praksi le ne bi če tako, kot bi si želeli. Potez ki jih v velikih sistemih vlečejo, da bi prešli k novemu, namreč pogosto niso sprejeti z navdušenjem. Tako je bil tudi ob nedavni ukinitvi plin za, za kar je Srečko Senčič vedno deležen številnih kritik ali vsaj vprašanj o upravičenosti te poslovne odločitve (pa s strani občinske politike). S tem je samo potrdil, vse skupaj pa je šlo v prid tudi teoretičnim in tako še enkrat dokazanim trditvam **Mojea Pešec** o obstoju in zakoreninjenosti t.i. mojstrske logike.

Senčič je še predlagal, da se k takšnemu omizju povabijo vse, ki so bili v zadnjem desetletju na mestih, kjer se je odločilo in naj povedo, zakaj so bile sprejete določene odločitve, zakaj se nekatere niso uresničile in podobno. Pravtako so svoje povedo tudi vodstva starih velikih »monopolnih« sistemov. Sicer pa, razvoj Celje ni odvisen le od razvoja industrije, in ni tudi pomembno, da je industrija velika ali majhna, pomembneje je, kako je ukovita. Ozreti pa se bo treba tudi na druga področja gospodarstva in negospodarstva.

Za to bo še precej priljubljen delo in inovacije pri Predsedstvu OK SZDL Celje pripravila do konca leta še štiri okrogle mize. Zaželjena bi bila boljša udeležba in tudi več delovnosti v pravi. Da bodo štiri monopolisti dobili svoja imena, da bodo imena dobili tudi tisti direktorji, ki zavirajo razvoj. **RADO PANTELIC**

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Izredna poplačila stanovanjskih posojil občanov

Junija pričinja Splošna banka Celje akcijo izrednih poplačil stanovanjskih posojil občanov. Za to akcijo so se odločili zaradi visokih stroškov mesečnih obdelav teh posojil. V banki je namreč približno 20 tisoč posojil, ki imajo stanje nižje od 50 tisoč dinarjev, njihovo odplačevanje pa bi po pogodbah trajalo še deset in več let. Letni strošek obdelave že zdaj presega 40 tisoč dinarjev. Številne anuitete za ta posojila so nižje od 500 din mesečno.

Akcija je torej upravičena. V teh dneh bodo posojiljemalci prejeli na dom obvelilo in položnice za poplačilo, s prošnjo, da svojo obveznost poravnajo.

Ljubljanska banka – Splošna banka Celje poziva vse, ki bodo dobili obvestila in položnice, da se prošnji odzovejo.

Prenova likvidature

Od 27. junija bo likvidatura v Celjski mestni hranilnici zaprta približno 2 meseca zaradi nujnih prenovitvenih del. V tem času bo likvidatura poslovala v začasnih prostorih Celjske mestne hranilnice – pritličje levo.

Nov poslovni čas v Radečah

Na pobudo krajevne organizacije SZDL Radeče je podružnica Ljubljanske banke v Radečah spremenila poslovni čas. Banka bo tako poslovala trikrat v tednu popoldne, trikrat pa dopoldne. Ob ponedeljskih, sredo in petkih bo banka odprta od 13.30 do 18. ure, v torek in četrtek od 7.30 do 12.30 ure in ob sobotah od 7.30 do 11.30.

množičnostjo in znanjem na pomoč

...je je konec tedna živelo v znamenju 11. kongresa gasilcev Slovenije

Moderna tehnična oprema in sodobna tehnologija, katero zadnje čase delajo gasilci, ter vse širši krog inženjerskih, ki se od gašenja požarov širijo tudi k posebnim, kjer gasilci delujejo kot reševalci, narekujejo nove znanja in drugačne izobrazne programe za gasilce. Množične humanitarne organizacije v Sloveniji so ugotovljali udeleženci kongresa gasilcev Slovenije, ki je bil v Celju od 17. do 19. junija.

Prireditve ob 11. kongresu gasilcev so se v Celju vrstile vse od ponedeljka, 13. junija naprej, v soto, 18. junija so pripravili taktično zastavljeno parado, v kateri je sodelovalo 23 gasilskih društev iz celjske občine, v nedeljo pa še dodatno parado z zaključnim zborovanjem na atletskem stadionu Borisa Kidriča, kjer je zbranim spregovori

Na kongresu so gasilci za predsednika Gasilske zveze Slovenije ponovno izvolili Branka Božiča, pri delu pa mu bodo v naslednjih štirih letih do 12. kongresa gasilcev Slovenije pomagali trije podpredsedniki.

Za izjemne dosežke in prizadevanje širjenje požarnovarstvene kulture pa so najvišja republiška priznanja, nagrade Matevža Haceta s kipcem in listino prejeli inženir Ernest Eöry iz Hoče, Ivan Leskovec iz Obrežja in Ivan Pasero iz Celja.

ril predsednik republiške konference socialistične zveze Jože Smole.

Gasilci so svoje delo v času kongresa zastavili v treh skupinah, posebej so o svojih težavah, izkušnjah in nalozah ter izzivih za vnaprejšnje govorniki v strokovno-tehnič-

ni, organizacijski komisiji in v komisiji za delo mladine in

Številnim gasilcem, zbranim na zaključnem zborovanju na atletskem stadionu Borisa Kidriča, je v nedeljo spregovoril tudi predsednik republiške konference Socialistične zveze Jože Smole. Med drugim je dejal: »Naše gasilstvo sodi med nepogrešljive sestavine splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Vse, kar je vezano na splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito ter jugoslovansko ljudsko armado kot hrbtenico tega sistema, vse, kar je v Sloveniji vezano na ustvarjanje tega koncepta, je - to izjavljam z vso odgovornostjo - vzorno urejeno.« Ob tem pa je še dodal, da se »zavzemamo za krepitve obrambe in hitrejšo podružbljanje splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite ter jugoslovanske ljudske armade, pri utrjevanju koncepta splošnega ljudskega odpora pa imajo tudi gasilske organizacije pomembno vlogo.«

članic. Poudarili so potrebnost uvajanja novih izobraževalnih programov ter širje-

V Sloveniji je zdaj v Gasilsko zvezo vključenih nekaj manj kot 110 tisoč članov, k tej številki pa je potrebno prišteti še več kot 10 tisoč podmladkarjev ter približno 300 tisoč podpornih članov gasilskih društev.

Delo gasilcev se v zdajšnjem času močno razlikuje od klasičnih akcij - gašenja požarov ter dovažanja pitne vode v oddaljene zaselke, ki so v poletnih mesecih ostali brez vode - zato morajo gasilci v svojih vrstah poskrbeti za boljše organiziranost in več znanja. Ob rednem samozobraževanju ter seznanjanju z novimi zaščitnimi sredstvi in tehnologijo so gasilci opozorili tudi na vprašanje izobraževanja gasilskih inženirjev na višji in visoki stopnji ter ureditev izobraževalnega centra v Poljčah. Poleg tega potrebujejo gasilci ob tako hitrem napredku in širjenju svoje dejavnosti tudi dodatno tehnično opremo, opozorili pa so še na nujnost znanstveno-raziskovalnega dela.

IVANA FIDLER

Foto: EDI MASNEC

...tako taktično vajo, ki so jo gasilci 23 društev iz celjske občine pripravili na Titovem trgu ter v Gubčevi in Cankarjevi ulici, so si ogledali tudi predstavniki gasilskih društev iz drugih republik in pokrajin ter pet delegacij gasilcev iz sosednje Avstrije, Madžarske in Zvezne republike Nemčije.

...vrednostna parada, v kateri so gasilci prikazali tudi najnovejšo tehnično opremo, se je v nedeljo zjutraj pomikala od Razvojnega centra po mestnih ulicah do atletskega stadiona Borisa Kidriča, kjer je bilo zaključno zborovanje 11. kongresa gasilcev Slovenije.

V taktični vaji so gasilci prikazali, kako bi ravnali ob trčenju cisterne, napolnjene z vnetljivimi, nevarnimi snovmi, in tovornjaka. Prav to pa je eno novejših področij gasilskega dela, ki zahteva več znanja, sprotnega izobraževanja in sodobnejšo tehnično opremo, saj so gasilci hkrati tudi reševalci.

nja požarno-varstvene kulture med vse prebivalce - to pa bodo gasilci dosegli le s sprotnim in neprekinjenim izobraževanjem. Pomembno vlogo imajo v tem izobraževanju tudi gasilski krožki in društva »Mladi gasilec« v osnovnih šolah, kjer dobiva poleg planincev najmnostnejša slovenska družbena organizacija svoje nove člane.

Zaradi vode suša v blagajni

V prvih treh mesecih letošnjega poslovnega leta so v šentjurskem Komunalno-obrtnem podjetju zabeležili 65 milijonov 731 tisoč dinarjev izgube. Približno tretjina izgube je nastala v komunalnem sektorju, preostanek v gradbeno-obrtnem delu - vendar, preračunano na delavca, pomeni izguba enako breme za oba sektorja delovne organizacije.

Da bodo prvo tromesečje poslovali negativno, so v KOP vedeli že konec lanskega poslovnega leta, že tedaj pa so tudi opozarjali na cenovno neskladja v komunalnem delu njihove proizvodnje. KOP namreč kupuje vodo v šmarnski in celjski občini, odkupne cene pa lani niso bile zamrznjene, tako kot se je to zgodilo v višini vodrine. »Za komunalno dejavnost,« pravi direktor Jože Mastnak, ki je pred leti že uspešno vodil sanacijski program v KOP, »so pravzaprav nihanja v uspešnosti poslovanja in ciklične krize že kar značilne. Odvisno je pač od cenovnih odnosov in če smo v delovni organizaciji prisiljeni poslovati tako, kot nam določijo od zunaj, potem se tudi rdečim številkam ne da izogniti. Pri krivanju in prenašanju izgube iz enega obdobja v drugo - kar se danes sicer lahko naredi - pa je povsem nesmiselno.«

OKNO V JUGOSLAVIJO

Piše: VLADO ŠLAMBERGER

Ustavna dopolnila, pamet in zidovi

Ko bodo imeli bralci prve izvide Našega tednika v rokah, bo pozornost slovenske in jugoslovanske javnosti še zmeraj uperjena v stavbo skupščine SRS, kjer se delegati na dvodnevem zasedanju odločajo, kaj je sprejemljivo v osnutku dopolnil k ustavi SFRJ in kaj ni. Ceravno je napovedovanje nevhvaležna naloga ne samo športnih, ampak tudi notranjepolitičnih časnikarjev, je pričakovati, da delegati v skupščini SRS ne bodo spreminjali svojega 46 dni starega sklepa, po katerem vseljudski (slovenski) referendum o osnutku dopolnil k zvezni ustavi ni potreben, dokler ne bo znan predlog sprememb ustave SFRJ in koliko so upoštevali slovenske argumente. Pri čimprejšnjem referendumu namreč še vztrajajo vodstvo slovenske mladinske organizacije, nekateri posamezniki in skupine.

Bolj zanimivo je pogledati razlike v mnenjih in stališčih republiških in pokrajinskih skupščin o osnutku ustavnih sprememb. Temeljna misel je, da je osnutek dober in omogoča nadaljnje razprave o ustavnih spremembah. Zdjaj se je pokazalo kot modro, da Slovenija ni vztrajala pri tem, kar je bila zahteva nekaterih, da bi vnaprejšnje osnutek in že kar zdaj na novo pisali celo ustavo (za to bo še čas in se temu ne bo dalo izogniti).

Razlike se začenejo kaj hitro že pri vprašanju, kako sprejeti ustavna dopolnila. Skupščina BiH, Črne Gore, Makedonije in Kosova se namreč ogrevajo za to, da bi vse amandmaje sprejemali v celoti (po skupščini BiH najkasneje do konca novembra 1988), medtem ko ima vse več zagovornikov (vključno s Slovenijo) predlog, da bi ustavna dopolnila sprejemali posamično, predvsem pa tiste z družbenoekonomskega področja; brez teh ne bo mogoče izpeljati gospodarske reforme, brez nje pa - to postaja jasno vsem - ne bomo prišli iz krize. Posamično sprejemanje bi pospešilo postopek, saj nekatera dopolnila niso sporna, izognili pa bi se tudi očitkom, da posamezni deli Jugoslavije zanlašče postavljajo zaporo prepotrebniim ustavnim dopolnilom.

Veliko je spornih zadev, o katerih bo tekla še dolgotrajna, mučna razprava; v njej še naprej ne bo manjkalo prilepljanja raznih neprijetnih vzdevkov, če ne bo moč dokazati zmagala nad čustvi, prebila okopov trdovratnega oklepanja le lastnega mnenja, če ne bo pri usklajevanju spornih amandmajev več razumevanja za dokazila drugih. Samo na kratko napizajmo najbolj štrleče predloge, ki v Sloveniji niso dobili podpore: uvedba zbora združenega dela v skupščini SFRJ (to poudarjajo delegati v skupščini Srbije, o tem naklonjeno razmišljajo tudi v BiH, Vojvodini, Makedoniji in na Kosovu); ukinitev predsedstev republik in pokrajin (omenjenim petim se pridružuje tudi Hrvaška); vloga oziroma ukinitve družbenopolitičnih zborov (BiH, Makedonija, Vojvodina); enotno urejanje stopenj izobrazbe (Makedonija); zemljiški maksimum (Vojvodina je odločno proti ukinitvi, največ, v kar so njeni delegati voljni privoliti, je 15 ha namesto sedanjih 10 ha); odnos med tozdi in delovno organizacijo, ki postavlja nove temelje v organiziranju združenega dela in v dosežanju ustavnem položaju delavca; sklad federacije za razvoj manj razvitih republik in SAP Kosovo (Makedonija, Srbija in Kosovo so za krepitev sklada, Hrvaška je za preoblikovanje sklada v finančno organizacijo in za ekonomska nečela pomoči, podobno kot Slovenija).

Delegati, strokovnjaki in slovensko javnost čakajo pri pogledu v Jugoslavijo do novembra 1988, ko naj bi dobili vsaj delno novo ustavo SFRJ, in pri pogledih Jugoslavije na Slovenijo nič kaj lahke naloge. Zato bo nujna toliko večja mera strpnosti do pogledov v drugih delih jugoslovanske skupnosti, ki se razlikujejo od slovenskih pri razpravah o spremembah k ustavi SFRJ, zavedajoč se, da v SFRJ nismo edinole Slovenci zmeraj najpametnejši. Z glavo naprej se še nihče ni prebil skozi sedmero zidov, če pa je uporabil glavo na pravem kraju, je prišel - brez bolečin mimo.

V KOP so izdelali natančno analizo stanja in sprejeli sanacijski program, ki naj bi - če bodo seveda uresničeni vsi ukrepi - dal rezultate že ob polletju oziroma najkasneje do konca devetmesečja, že zdaj pa je tekoče poslovanje brez izgub. Zdjaj so urejena cenovna razmerja v komunalni dejav-

obrnih storitvah, zato bodo tudi del gradbene dejavnosti opustili in delavce preusmerili v obrtna opravila. Se nekaj notranje rezerve vidijo v KOP v krčenju režije, vendar ne na račun odpuščanja administrativnih delavcev, ampak v prerazporejanju za za-

V šentjurskem KOP so že maja razpisali prosta dela in naloge individualnega poslovnega organa, novega direktorja pa naj bi dokončno izbrali prihodnji petek. Če razpisnim pogojem ne bo ustrezal nobeden med kandidati oziroma tega delovnega mesta ne bo nihče pripravljen sprejeti, bodo delavci v svojih vrstah poiskali vršilca dolžnosti, nato pa ponovili razpis.

Povsem normalna in utečena pot, da KOP dobi novega direktorja, bi lahko rekli in ob tem bi bilo škoda izgubljati besede, če kadrovski postopki vendarle ne bi imeli svojega ozadja. Na priporočilo izvršnega sveta šentjurske občinske skupščine naj bi tudi v prihodnje - dotlej, da se delovna organizacija izkoplje iz izgub - ostal direktor Jože Mastnak, ki pa so ga na aprilski letni seji občinskega sindikalnega sveta izvolili za sekretarja te družbenopolitične organizacije. Mastnak je ponovno podaljševanje direktorske funkcije odklonil - pri tem ga je podprlo tudi predsedstvo občinske konference socialistične zveze - še po izvolitvi za sekretarja občinskega sindikalnega sveta pa je sodeloval v pripravi sanacijskega programa za KOP. Delovno organizacijo dokončno zapuša s 1. julijem, kot sekretar občinskega sindikata in tudi zaradi tega, ker KOP dobro pozna in z delavci uspešno sodeluje, pa je delovni organizaciji volonterko pripravljen pomagati tudi naprej.

nosti, izgubo prvega tromesečja zaradi izpada v tej dejavnosti pa naj bi v KOP pokrili s pomočjo občinske komunalne in širše družbenopolitične skupnosti. Izgubo v gradbeno-obrtnem sektorju bodo reševali z notranjimi organizacijskimi spremembami, saj se želijo čimbolj prilagoditi trgu. Trenutno je več povpraševanja po poslenih delavcev in racionalizaciji poslovanja. Tako so že lansko jesen prešli v knjigovodstvu in delu računovodstva na avtomatsko obdelavo podatkov, zdaj pa uvajajo v računalniške programe tudi obračunavanje vseh storitev Komunalno-obrtnega podjetja Šentjur.

IVANA FIDLER

Najboljši reševalci iz velenjskih jam

Izkazali so se na republiški reševalni vaji

Predzadnjo soboto so se v Rudniku rjavega premoga v Zagorju, v jami Kotredež, pomerili jamski reševalci iz rudnikov Trbovlje, Hrašnik, Zagorje, Laško, Titovo Velenje, Črna pri Kam-

niku, Žirovski vrh, Idrija, Kanižarica, Raša in Mežica.

Pred sabo so imeli izredno težko, pa čeprav izmišljeno nalogo: »ogelj ob transportnem traku v osmem obzoru,

na koti minus 230, pogrešana sta dva rudarja, pride lahko do izpada električne energije v črpališču, voda pa lahko s pritokom 14 kubičnih metrov na minuto zalije jamska delovišča.« Vaja je stekla petnajst minut do petih zjutraj. Jamski reševalci so potrebovali za pot do Zagorja 38 minut, vod za zveze je napejal telefon med štabom in bazo v jami v pol ure, domači reševalci pa so hitro našli prvega rudarja. Drugega je iskala reševalna ekipa iz Trbovelj, vendar so ga našli reševalci iz Titovega Velenja. Takoj so mu nudili prvo pomoč, saj je bil z njimi tudi zdravnik.

Vaja je bila uspešno končana okoli desete ure, po analizi reševalnih akcij pa so se jamski reševalci pomerili še v malem nogometu, streljanju, vlečnjo vrvi in preizkusili svoje znanje v nameščanju jamskih reševalnih aparatov. V zadnji disciplini so bili najboljši jamski reševalci iz Rudnika lignita Velenje.

Letošnje republiške jamske reševalne vaje se je udeležilo 95 reševalcev, ki so bili razdeljeni v 15 ekipah.

L. OJSTERŠEK

Tako so mladi iz podružnične osnovne šole Letuš risali asfalt. Akcijo je pripravilo Društvo prijateljev mlade Letuš, ki ga vodi Tilka Lenovšek.

V Letušu praznovali

V KS Letuš so v soboto praznovali krajevni praznik. Ze popoldne je društvo prijateljev mladine z učenci podružnične osnovne šole pripravilo risanje s kreda na asfalt, nato je sledilo srečanje krajanov starih sedemdeset in več let, zvečer pa je bila slavnostna seja skupšine krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, ki so se je udeležili tudi predstavniki občine, občinske konference SZDL in drugi. Predsednik sveta KS Letuš Janko Jager, je v govoru poudaril: »Uredili smo še štiri avtobusna postajališča in ce-

sto v Slatine. Urejamo tudi prostore za otroško vartanje, za to bomo pridobili dva delka in sicer v podružnični osnovni šoli. Veliko skrbi namenimo vzdrževanju jektov in čisti okolici... Med pomembne naloge v letošnjem letu sodi priključitev novih sto telefonskih priključkov. Na seji so tudi podelili priznanje krajevnih skupnosti, ki ga je podelil Viktor Zorec, priznanja pa so prejeli Društvo upornikov, Letuš, Mimi Jagincev, Letuš, Alojz M. Zdravko Kores, Alojz M. in Anton Kodre.

T. TAVČAR

Podhod na celjski postaji

Zgradili naj bi ga do začetka prihodnjega leta

Če bo vse po sreči, bo celjska železniška postaja končno le dobila prepotrebni podhod za potnike; graditi so ga začeli pred približno mesecem dni, odprli pa naj bi ga v začetku prihodnjega leta. Če bo dovolj denarja, seveda.

Načrti za gradnjo podhoda so že precej stari in tudi gradbinci so tokrat že tretjič v Celju; dvakrat so morali gradnjo podhoda preložiti, ker ni bilo dovolj denarja. Čeprav je Železniško gospo-

darstvo Ljubljana (in s tem tudi ZTO Celje) spet (oziroma še kar) v velikih finančnih zagatah in je zaradi pomanjkanja denarja celo ogrožena varnost prometa na železnici, pa celjski železničarji le upajo, da bodo tokrat investicijo izpeljali do konca. Celjska postaja je namreč edina med večjimi železniškimi postajami v republiki, ki še ni ustrezno modernizirana. Glede na promet - vsak dan izstopi ali vstopi na vlake v Celju

12.000 potnikov, čez postajne ture pa pelje 200 vlakov, od tega polovica potniških - je posodobitev nujna, razdeljena pa je v tri faze.

Najprej naj bi zgradili podhod, potem preuredili tirne naprave in nazadnje vgradili še sodobne signalno varnostne naprave.

Podhod, ki bo stal 1,8 milijarde dinarjev, bo dolg približno 46 metrov in bo imel tri dvojne izhode oziroma vhode. Širok bo 6,5 in visok približno 2,6 metra. Os podhoda je postavljena tako, da ga bo kasneje mogoče podaljšati pod magistralno cesto v Laško do kina Union. Načrti za takšen podaljšek naj bi že obstajali, zgradili pa bi ga, ko bi modernizirali južni del celjskega cestnega križa.

Podhod bodo gradili postopoma, tako da nikoli ne bodo zaprti več kot trije tiri. Zaradi tega bodo pod tretjim tirom postavili zasilen betonski most, kar bo gradnjo nekoliko podražilo. Kljub temu bo v času gradnje železniški promet oviran, tako da bodo nekateri vlaki imeli manjše zamude.

S. ŠROT

Celjska priznanja Civilne zaščite

Jutri ob trinajstih bo predsednik celjske občinske skupščine, Tone Zimšek, v celjski poročni dvorani podelil letošnja občinska in eno republiško priznanje Civilne zaščite.

Občinska priznanja Civilne zaščite bodo prejeli Dr. Igor Bizjak, Olga Knez, Beno Matjaž, Aleksander Pann, Vinko Sentočnik, Franc Sevšek, Irma Zagozda, Anica Jošt, Štab Civilne zaščite Krajevnih skupnosti Štore in občinska Gasilska zveza Celje, bronasti znak Civilne zaščite republiškega Štaba Civilne zaščite pa prejme Zoran Lah.

Sicer pa se je tudi celjski občinski Štab Civilne zaščite letos odločil za delovno praznovanje svojega dne, 20. julija. Na sam praznik, v ponedeljek, so v Železniškotransportni organizaciji v Celju pripravili vajo enot civilne zaščite, tudi jutrišnja slavnostna podelitev pa bo bolj skromna.

BP

Marija Poznič

Pavla Graber

Nežka Vilfand

Veseli srečanja

Krajevna organizacija Rdečega križa v Letušu je tudi letos pripravila srečanje krajanov starih sedemdeset in več let. Pripravili so jim krajši kul-

turni program ter pogostitev. Pavla Graber: »Kljub sedemdeset letom prihajam na ta vsakoletna srečanja. Tu se zopet vidim, pogovorimo in tudi katero pojemo. Prav je, da nas spoznajo. Hvala vsem, ki so srečanje pripravili.«

Marija Poznič: »Škoda je, da srečanje ne pridejo vsi, jih povabijo. Meni se zdi, da nas je letos zelo malo. Jaz sem dem največ zaradi petja. Zbor je zares dober in lep. Če bom zdrava, se dr. leto zopet vidimo.«

Nežka Vilfand: »Kar ves sem bila, ko sem dobila vaše krajevne organizacije za to srečanje. Menim, da tako lahko srečali vsaj dvakrat na leto. Tako se z nekaterimi vidimo samo na pogrebu. Lepo je bilo.«

T. TAVČAR

Praznik v Gotovljah

V krajevni skupnosti Gotovlje se bodo v tem tednu vršile različne prireditve ob letošnjem krajevnem prazniku. Osrednja bo jutri, v petek. Ob 18. uri slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti s podelitvijo priznanj zaslužnim krajanom, nato bo kulturna prireditev srečanje starejših krajanov. V okviru praznika bo tudi št. športnih prireditev.

T. TAVČAR

OBRAZI

Mira Rupnik

Prijaznost in ljubeznjiv obraz nakloni Mira Rupnik iz Zibike vsakomur, ki zaide v njene hrame. To pa so šolski prostori - kuhinja in jedilnica, kjer gospodinji že eno leto ter nadomešča redno nastavljen kuharico. Najbrž bi v šoli kar radi videli, da bi ostala, saj bodo njeno vednost o hrani in prehranjevanju težko pogrešali.

Prinesla jo je iz srednje kmetijske šole v Szentjurju, ki jo je zaključila še takrat, ko še ni bilo usmerjenega izobraževanja in so predavali še takšni pedagogi, ki so vedeli kaj je za kmetico potrebno da zna, kaj mora vedeti o domačih šegah in navaadah, kako mora negovati tradicijo domače kuhinje in domačih jedi.

Zato zna Mira pripraviti domačo potico, ki se ji pravi ognjiščna, po domače pa kar »zafknjača« in je potrebno imeti zanjo domače mleto moko, belo in črno, nasekljane orehe, jabolka, ne preveč dišav, da se ohrani pristni okus in jo po stari tradiciji napravi ob skoraj vsaki peki kruha, ki ga peče doma v domači peči.

Pripravi tako tudi mlinčevko (mlinci in nadev), znana pa je tudi njena nadevana pečenka, ki jo je njena mama pripravljala na ničkolikerih ohceti v domačih krajih.

To tradicijo neguje zdaj tudi Mira, ki se spretno zavrti na vseh prireditvah, katerih v teh zibiških krajih ni malo.

»Danes znajo ženske bolje kuhati kot včasih,« nam pove v razgovoru in oči se ji svetijo, ko odgrinja zastor spominov na čase, ki jih je preživela skupaj s sošolkami v šoli v Szentjurju. Tam so jo tudi naučili spoštovati domačo pesem, domačo pokrajino, domače hiške, zato žaluje za idiliko, ki je prevladovala nekoč v tem okolju. Pa takoj doda, da je bilo resnično lepo, a živeti v njej bi bilo danes že težko, ko smo se navadili na velike prostore, kopalnice ter drugo udobje.

Ko Mira Rupnik iz Zibike ne bo več kuhala v šoli, bo spet samo kmetica. Kmetica tiste vrste, ki vsak hipce dneva ne zanemari, temveč ga umno razporedi za vsa dela, ki se naberejo na kmetiji.

ZDENKA STOPAR

Največ težav je s kruhom

V Zibiki ne poznajo potrošniških mrzlic

Da preskrba v Zibiki ni nikoli poseben problem krajanov, ima največ zaslug Cilka Planinšek, poslovodkinja Merxove oziroma Jelšine prodajalne, ki so jo zgradili skoraj pred tridesetimi leti. Prav toliko dolg je tudi Cilkin trgovski »staž« v tem kraju.

Kljub temu, da je prodajalna v Zibiki zelo majhna in da so skladišni prostori minimalni, je mesečni promet okoli 30 milijonov din, nekaj tudi na račun gradbenega materiala, najnujnejšega, ki je vedno na zalogi. V Zibiki se tudi ne zgodi, da bi katerega od najnujnejših vsakodnevnih prehranskih izdelkov gospodinjskih proizvodov zmanjkalo, tudi v času pomanjkanj in nakupovalne mrzlice ne. »Treba je biti pozoren in prilagodljiv razmeram«, pravi poslovodkinja Cilka. Prodajalna je odprta

od osmih zjutraj do treh popoldne, takšen čas so si izbrali krajan, na takšnega so se navadili. Največ kupujejo zjutraj in opoldne, po tem času je kupcev malo. V kraju, kjer so še pred nekaj desetletji še kruh pekli v domačih krušnih pečeh, ima danes Cilka največ težav prav s kruhom. Zanj res nikoli ne ve, koliko ga bo lahko prodala.

Še vedno je na kmetih navada, da gospodinja tu in tam zamesi domač kruh in v prodajalni se potem pozna. »V mestih so dnevne količine kruha približno enake, razen pred prazniki, pri nas pa se to dnevno spreminja. Včasih prodam dvesto štruc ali hlebčkov, drugičkrat komaj sedemdeset. Ostanek je treba zamrzniti, odmrznjenega pa nobena gospodinja ni vesela,« je povedala Cilka Planinšek, ko smo jo obiskali v zibiški prodajalni. Na vprašanje, ali je zadovoljna z nagrajevanjem po prometu, ki ga dosega s svojo sodelavko, je imela to pripombo, da ji to »normo« vsakič, ko dosežejo višji promet, spet hitro zvišajo. A ni, da bi bila zaradi tega posebno slabe volje. Saj bi bili zibiški kupci preveč presenečeni, če bi jo zalotili s kislim obrazom.

MARJELA AGREŽ

Dan dobrega razpoloženja

Zadihajmo humano, Mladost in humanost, Dan travja in humanosti, vse so naslovi prireditelj, ki jih pripravili na celjskih srednjih šolah, njihova skupna značilnost pa je, da bi prispevali k humanjšim odnosom med učenci in učitelji in k njihovem bolj kakovostnejšem odnosu med učenci in učitelji, k njihovem bolj kakovostnemu življenju. Pobudnik teh akcij je občinski odbor Rdečega križa, ki je oziroma njegova strokovna sodelavka sociologi-

nja Antonija Marinček. Ena zadnjih tovrstnih akcij v letošnjem šolskem letu je bila pred tednom dni na Srednji šoli za gostinstvo in turizem, pred dnevi pa še na Srednji ekonomski šoli. Dan dobrega razpoloženja so poimenovali svojo prireditev bodoči gostinci. Tako učitelji kot učenci so se zavzeto lotili priprav in po posameznih skupinah pripravljali vse potrebno, da je zamisel uspela. Dan je bil sicer običajen po urniku, vmes pa so ga popestrili s številnimi aktivnostmi. Tako so že nav-

sezgodaj pripravili pravi kmečki zajtrk, poskrbeli za drobne pozornosti, se odločili, da bodo dan preživel brez cigarete in pripravili minute za boljše zdravje. Vsako uro so si oddahnili z vajami za pravilno dihanje, z razgibanji proti krčnim žilam in podobno.

Po zatrevanju profesorjev in učencev je enodnevna akcija le delček letošnjih priprav, da bi navezali čim tesnejše stike in izboljšali medsebojne odnose. Tako se o problemih, s katerimi se srečujejo učenci, veliko pogovarjajo, posamezne problemske sklope pa posebej obdelujejo v okviru naravoslovnih in kulturnih dni. V začetku so bili učenci zadržani, ko pa so ugotovili, da jim znajo profesorji prisluhniti in da najdejo odgovore na njihova vprašanja, so vedno raje sodelovali.

Pred dnevi so podobno akcijo, vendar v precej manjšem obsegu, pripravili tudi na Srednji ekonomski šoli. Kako bo s temi aktivnostmi jeseni, pa še ni znano. Pobjudnica Antonija Marinček pravi, da je potrebna predvsem dobra volja in zelo malo denarja, zato bi bilo prav, da bi z njimi nadaljevali.

TC

Uspešno usposabljanje

Pet dnevno usposabljanje so člani specializirane enote za delo z eksplozivnimi materiali Občinskega štaba teritorialne obrambe Slovenske Konjice zaključili na poligonu v Apačah. Tu so praktično preizkusili svoje znanje vžiga eksplozivnega polnjenja s počasi gorečim vžigalnikom, električni vžig (na fotografiji) ter rušenje elementov in materiala z bojnimi minsko eksplozivnimi sredstvi. Pred tem so že preizkusili znanje v streljanju s svojo oborožitvijo na strelišču v Celju.

Vaja je pokazala, da so pripadniki te enote dobro pripravljene, z njo pa niso bili zadovoljni le v občinskem štabu, temveč tudi pripadniki. Dva od vodij skupin Momčilo Karan in Jože Sešek sta povedala, da je bilo sicer naporno, saj so imeli delo ne le cele dneve, temveč tudi velik del noči in da je nagajalo tudi vreme, a naredili so vse, kar so načrtovali in zato o teh dnevih res ni mogoče govoriti kot o izgubi časa.

MBP

Čipe in kuharje

Zanimiv program izobraževanja

Pri Delavski univerzi Slovenske Konjice so svoj program izobraževanja razširili v slovenski prostor, gmotno moč za vlaganja v znanje so našli tudi v sosednji Avstriji.

Pred kratkim so neuporabno pridobili spremenili v dve specializirani učilnici za pouk pneumatike in krmiljenja, en kabinet urejajo tudi v Zrečah. Kar pa se zdi izjemno zanimivo je, da so začeli pripravljati specializirani oddelek za turizem in gostinstvo. Inicijativni odbor, ki se je sestel v tork zjutraj, je tako začel urediti vse okroglice mize o gostinstvu in turizmu, ki je bila v Zrečah.

Slediti moramo času in navedku in ponuditi kakovostno izobraževanje in kadre, ki v občini potrebujemo,« pravi direktor Delavske univerze Slovenske Konjice Franc Selih.

Učilnici za pouk pneumatike in krmiljenja je enotedenski seminar zaključilo že osem skupin iz Slovenije. Prostor za učilnico je zagotovila Delavska univerza, učila pa firma Festo v Avstriji, in sicer v vrednosti milijonov dinarjev. Tudi kaj izvaja firma Festo. Druga učilnica je namenjena

za pouk računalništva in ima osem učnih mest za računalnikom PC 20 Mb, ki ga je zagotovilo združeno delo konjiške občine, od koder seminaristi prihajajo in se, oboroženi z znanjem tudi vračajo.

Pri Delavski univerzi pa gre do še dlje: v Kovinarski šoli v Zrečah pripravljajo kabinet za pouk računalniško vodenih strojev za obdelavo kovin, kar tudi narekuje potrebe in stroka. Kabinet CNC kakor ga imenujejo, pomaga financirati zreški Unior, delno pa tudi VIZ, posebna izobraževalna skupnost za kovinsko industrijo.

Prihodnje šolsko leto pa bodo pri Delavski univerzi poskrbeli tudi za kadre v gostinstvu in turizmu. »V preteklosti smo v konjiški občini veliko vlagali v objekte, zanemarili pa smo kadre. Vzel bi radi nadoknaditi z oddelkom, ki bi ga ustanovili v Zrečah in bi deloval, kolikor bi narekovele potrebe. Predvsem želimo turistične in gostinske delavce naučiti gostinske etike in kulture, ponuditi jim tudi nadaljevalne programe v peti stopnji in za naš turizem usposobiti domač, stabilen kader,« se zavzema Franc Selih.

MATEJA PODJED

Mala matura

Tudi najmlajši iz VVZ Žalec so imeli svojo malo maturo. Glavni moto je bil tokrat »Hočeš nočeš, v šolo greš«, rešili pa so tudi perečega problema varstva, ki tare žalske starše, ne vedo, kam naj bi dali svoje najmlajše v varstvo. Bo naj odklonjenih 79 otrok v Žalcu tudi takoje proslavljalo svojo od male šole? Zagotavljajo, da bodo v Žalcu že jeseni začeli z gradnjo montažnega vrtca, ki bo sedanji pereči problem varstva začasno omilil.

L. KORBER

Obisk nemške delegacije

Lansko jesen so začeli člani gasilskega društva Lokarje iz šentjurske občine navezovati prve stike s krajem in gasilsko organizacijo Kirschhausen pri Meinhemu v Zvezni republiki Nemčiji, prejšnji konec tedna pa jih je obiskala 6-članska delegacija iz tega kraja.

Sodelovanje med obema gasilskima društvoma se je začelo na pobudo zdomcev Hermine in Franca Rančigaj, ki sta sicer častna člana gasilskega društva Lokarje. Rančigajeva sta lokarskim gasilcem lani kupila terensko vozilo Unimog z 800-litrsko cisterno, ob prevzemu vozila pa so nemški gasilci izrazili željo, da spoznajo razmere in možnosti delovanja svojih slovenskih kolegov. V štirih dneh, kolikor je bilo 6 gasilcev iz Kirschhausena skupaj s Hermino in Francem Rančigaj na obisku

v Šentjurju, so sodelovali tudi na 11. kongresu slovenskih gasilcev in se podrobno seznanili z delom in organiziranostjo društva v Lokarjih. Pri tem so bili presenečeni nad množičnostjo gasilskih društev pri nas, saj recimo že društvo v Lokarjih šteje 75 aktivnih članov, organiziranih v pionirskih, mladinskih, ženskih in članskih desetih.

Predstavnike gasilskega društva Lokarje in gostje iz Kirschhausena je sprejel tudi predsednik šentjurske občinske konference Socialistične zveze Ludvik Mastnak, ki je poudaril, da je takšen način povezovanja in sodelovanja le odraz tudi siceršnjega prizadevnega dela članov gasilske organizacije. Gasilci iz Lokarj vsako leto sodelujejo na občinskih gasilskih tekmovanjih in meddruštvenih srečanjih, kjer

merijo svoje moči in preverjajo znanje, v nedeljo, 26. junija pa pripravljajo sami podobno gasilsko srečanje s tekmovanjem pred gasilskim domom na Selah. Po gasilskem tekmovanju bodo slovesno prevzeli novo terensko vozilo Unimog z 800-litrsko cisterno, za zabavo na večerni veselici pa bo skrbel ansambel Lojzeta Slaka.

I. FIDLER

TC

Stari mozirski običaji

Pester konec tedna so znova imeli v Mozirju, kjer so tokrat s tradicionalno turistično prireditvijo »Mozirje nekoč« prikazovali stare običaje.

Prireditev sta organizirala mozirska krajevna skupnost in krajevno turistično društvo. V petek so se tekmovalci pomerili v kvizu o poznavanju preteklosti Mozirja, pred nočjo pa so fantje zapeli podoknice. Sobotni popoldan so začeli z obhodom trških meja in zvečer so pohodnike sprejeli v Savinjskem gaju. Zaigrali so prizore iz mozirske preteklosti in zaprisegli ter ustoličili sodnika. Prireditelja sta poskrbela za zabavni program.

BJ

Želijo večjo trgovino

V Rimskih Toplicah bi radi krajani večjo trgovino. Sedanji Merxov market je utesnjen, zaradi česar prihaja včasih v njem do prevelike gneče pa tudi izbor artiklov ni tako velik kot bi lahko bil sicer, je ugotovil svet potrošnikov in svoje mnenje posredoval tudi delegaciji krajevne skupnosti.

Merxov Potrošnik sicer že dlje časa načrtuje širitev te trgovine, vendar se doslej ni še nič premaknilo. Delegacija je zato Merxu posredovala prošnjo, da čimprej natančno opredelijo čas, ko se bodo lotili posodobitve marketa.

Drugi problem, ki tare prebivalce te krajevne skupnosti pa je ta, da bi potrebovali tudi prodajalno v starem jedru Šmarjete. Zlasti prizadeti so starejši krajani, saj morajo nekateri do najbližje prodajalne tudi do tri kilometre daleč. Delegacija je predlagala, da bi v primeru, če Merx ne bi pokazal posluha za ureditev trgovine v tem naselju, poiskali kakšno drugo trgovsko organizacijo ali pa preskrbo rešili z zasebno trgovino.

NK

Zanimiva likovna izkušnja

Letošnja osma Forma viva na celodnevni osnovni šoli Frana Roša v Celju je tako kot v preteklih letih k sodelovanju pritegnila učence s skoraj vseh celjskih osnovnih šol. Od četrka do nedelje so ustvarjali na ploščadi pred šolo, njihovi izdelki pa bodo popestrili puste zidove notranjosti šole.

Vsako leto skušajo delati z drugačnimi materiali in po drugačnih postopkih in letos so se lotili slikanja na blago. Pri tem so jim na pomoč priskočili v Aeru in jim podarili nove barve, ki so jih na ta način preskusili. Ugotovili so, da so večnamenske, ne le za slikanje na blago in da so otroci z njimi radi delali. Tudi izdelki, ki so nastajali pod njihovimi spretnimi prsti, so bili zelo zanimivi. Pri tem sta jim, tako kot že vsa leta, pomagala mentorja - akademski slikar Blaž DeGleria in akademski kipar Franc Purg. Zanju je to dodatna izkušnja, za otroke pa nekaj povsem drugačnega, kot je po navadi likovni pouk v šoli. Približno teden dni so delali na prostem, z drugačnimi formati in ob bolj zahtevnih temah in čeprav so nekateri potožili, da je kar naporno, jim je bilo kljub temu zelo všeč. Mentorja sta ugotavljala, da pride vsako leto približno enako število otrok, med katerimi so nekateri sicer potencialni likovniki, vendar gre pri koloniji predvsem za drugačno likovno ustvarjanje, kot so ga vajeni.

Povsem prostih rok jim ne pustita, pač pa zahtevata od njih največ, kar zmorejo in znajo, saj so le tako izdelki dobri. V prihodnje bodo ponovno razmišljali o čem novem, saj organizatorjem idej ne zmanjka.

Zlata Vočkova

Pri Vočkovih v Libojah so imeli v soboto velik praznik. Oče Anton in mama Matilda sta praznovala 50-letnico skupnega življenja - zlato poroko.

Ob takih priložnostih radi obudijo spomine, tako lepe in prijetne, kot tudi tiste, ki so bolj boleči. Prav pa je, da povemo tudi nekaj osebnih podatkov o zlatoporočencih.

Anton se je rodil leta 1912 v Libojah kot sin številne rudarske družine. Izučil se je za kolarja, vendar je delal vse do leta 1944, ko je odšel v partizane, v rudniku Liboje. Bil je borec 10. ljubljanske brigade na Dolenjskem. Po vojni je ostal do septembra 1945 v JLA, potem pa se je zaposlil v državni upravi, kjer se je leta 1969 upokojil. Vsa leta pa je prizadevno de-

loval tudi v društvu Svoboda Liboje, kjer je igral kar nekaj instrumentov v godbi na pihala, njegova posebna ljubezen pa je bil tamburaški orkester, pri katerem je sodeloval kar 25 let.

Matildi je komaj 68 let, v zakon je stopila z osemnajstimi. Rodila se je prav tako v rudarski družini na Kalu, ki sodi v občino Hrastnik. S šestnajstimi leti je začela delati v gostilni, pozneje, po poroki, pa je gospodinjala na moževem domu v Libojah.

Zlatoporočenca imata dva sinova, v veliko veselje sta jima tudi vnuka. Ob visokem jubileju si želita zase in za svoje predvsem zdravja, medsebojnega razumevanja in miru. Obred zlate poroke je opravil Edmund Božiček.

T. TAVČAR

Prvo srečanje gledaliških skupin občine Zalec

V nedeljo so se na Polze li zbrali ljubiteljski gledališčniki občine Zalec na svojem prvem delovnem srečanju.

Najprej so si ob 9. uri v kulturnem domu ogledali lepljenko Mire Cestnikove: »Veselo na kmetih«, ki jo je avtorica tudi režijsko postavila na oder z gledališko skupino »Svoboda« Šešče-Matke. Pri predstavi pa je sodelovala tudi folklorna skupina iz Šempetra. Približno 70 udeležencev tega srečanja, žal ne iz vseh delujočih skupin v občini, so nato imeli delovni, strokovni posvet, ki sta ga vodila predsednik Zveze kulturnih organizacij Zalec Jože Jančič ter strokovni sodelavec za gledališko dejavnost in gledališki kritik Drago Medved.

V živahni razpravi so udeleženci pregledali dosedanje rezultate in trenutno stanje amaterske gledališke dejavnosti v občini ter začrtali smeri razvoja za vnaprej. Sprejeli so tudi sklep, da bo takšno srečanje vsako leto, ob zaključku sezone, saj so ga navdušeno sprejeli tako mlajši, kot tudi starejši člani gledaliških skupin žalske občine ter ga ocenili kot potrebna tako zaradi pregleda dela, kot tudi zaradi vzpodbude za nadaljnje delo.

Ž. BEŠKOVNIK

Kulturni utrinek za jubilej

Klubski center sveta knjige pri Mladinski knjigi v Celju je prvi, ki je nastal in zaživel izven Ljubljane zlasti po zaslugi vodje kluba Irene Senčar iz Celja. V ponedeljek dopoldne so namreč s prisrčno slovesnostjo počastili 10-letnico knjižnega kluba v Celju.

Milan Matos (na fotografiji levo), vodja knjižnega kluba sveta knjige v Ljubljani, je z veseljem ugotavljal, da je bilo minulo obdobje za celjski knjižni klub izjemno uspešno, kar pomeni, da imajo ljudje na Celjskem radi knjige. Klub ima v Sloveniji skoraj 130 tisoč članov, na celjskem območju pa jih je kar 17 tisoč. Število članov, je še dejal Milan Matos,

v zadnjem času nekoliko miruje, kar je odraz splošnega družbenega trenutka in časa, ki ga živimo, kajti ekonomska kriza močno klesti družinske izdatke za knjigo. Kljub vsemu pa prijetno urejen klubski kotic v celjski Mladinski knjigi postaja vse bolj tesen. Trenutno ponuja klubski center v Celju 400 naslovov knjig, v četrtletju prihaja v center 8000 obiskovalcev, v desetih letih pa so zabeležili preko 280 tisoč nakupov, ljudje pa so izbrali 400 tisoč knjig.

Slovesnosti v Mladinski knjigi se je udeležil tudi Janez Menart, ki je vodja programa sveta knjige. Kulturni dogodek so popestrili člani okteta Studenček pod vod-

stvom Iva Kneza in recitatorji Zarje z zanimivim izborom pesmi sodobnikov s Celjskega: Vinka Moderndorferja, Braneta Zupanca, Jane Kvas, Sonje Trstenjak, Pavle Rovana in gosta Janeza Menarta.

MATEJA PODJED
Foto: EDI MASNEC

Predstavili so se pevci iz Sombora

Sodelovanje pobratenih mest – Celja in Sombora – je v zadnjem letu pogosto in pristno. V zadnjem mesecu so kar tri skupine zbora IUVENTUS CANTAT. Ti so nastopili v Celju v soboto pred sicer napol prazno dvorano Narodnega doma. Mešani pevski zbor, ki ga v glavnem sestavljajo dijaki in študenti pedagoške usmeritve pod vodstvom Silvestra Hajnala, si je zagotovo zaslužil večjo pozornost. V programu so se predstavili s klasičnimi zborovskimi priredbami in črnimi duhovnimi priredbami. Nastopila pa sta tudi pianistka Terez Fituš in kitarist Zlatko Kamerer.

MB

Celjska rokopisna zbirka v katalogu

Gradivo je bolj pregledno in bolj dostopno

Knjižnica Edvarda Kardelja v Celju je bogatejša za Katalog, v katerem so strokovno obdelani rokopisi, tipkopisi in korespondenca pomembnih ustvarjalcev našega družbenega, predvsem pa kulturnega življenja. Katalog je sestavil prof. Vlado Novak, zajema 250 enot in je razmnožen v nakladi 150 izvodov.

Z izdajo omenjenega kataloga se je celjska knjižnica, oziroma njen Oddelek za raziskovalno delo postavil ob bok tovrstnim publikacijam, ki sta jih doslej poznala že Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani in Univerzitetna knjižnica v Mariboru. Obe knjižnici imata tudi bogatejšo in starejšo rokopisno zbirko, saj je celjska nastajala po drugi svetovni vojni, ko je bila 1946 leta ustanovljena Studijska knjižnica.

Od ustanovitve dalje (Študijske knjižnice, saj je knjižničarstvo kot dejavnost v Celju mnogo starejša in z začetki sega v prejšnje stoletje) je rasel ugled ustanove in posamezni ustvarjalci z različnih področij so prinašali pod njeno streho in v strokovne roke profesorja Vlada Novaka rokopise, pisma in drugo dragoceno gradivo in ga tako zaupali družbi in dali na voljo za študijsko delo. Gradivo je bilo ves čas evidentirano in dostopno javnosti, vendar ne v obliki kataloga in ni bilo tako urejeno kot je danes. Tudi ni moglo biti, sja je bila knjižnica po vojni postavljena pred izobraževalne naloge in ni bilo časa za raziskovalno delo. Tega so opravljali posamezniki v prostem času, po službi. Ko je prof. Novak 1976 leta prevzel Oddelek za raziskovalno delo, se je temeljito in

sistematično lotil dela. 1983 in 1984 pa je bil projekt v rednem programu Raziskovalne skupnosti Slovenije. Katalog omogoča bralcem in vsem, ki jih zanima domoznansko gradivo, vpogled v rokopise ali tipkopise

del, ki so bila kdaj tiskana pa tudi takšna, ki niso bila nikoli javno predstavljena. Zelo obsežno gradivo je o pesniku Antonu Aškercu, ki ga je knjižnica darovala dr. Marja Boršnikova, pa zapuščina pisatelja in prevajalca Vladimira Levstika, vsi tipkopisi Celjskih zbornikov, številna literarna glasila mladih (na primer Naše delo, glasilo literarne družine Srečka Kosovela na I. gimnaziji v Celju, urednik ni podpisan, sodelavci pa so Drago Hribar, Matjaž Kmecl, Milan Štancer, Jože Maček in drugi. Edini izvod tipkopisa nosi letnico 1949!). V gradivih srečamo imena Frana Roša, Janka Orožna, Srečka Puncerja (literarna zapuščina), Janka Glazerja, Ivana Napotnika, Josipa Stritarja, Mihaela Vošnjaka, Gustava Grobelnika, Anne Wambrechtsamer, Alme Karlin, Borisa Pasternaka, Albina Podjavorška, Milana Skrbinška, dr. Marje Boršnik, Vide Taufer in mnoga druga.

Naj bo to delo v obliki kataloga spodbuda vsem, ki doma hranijo domoznansko gradivo, da se še bolj zavejo njegove vrednosti in da poskrbijo za njegovo uporabnost ali pa ga prodajo ali poklonijo knjižnici. Na tak način bo raslo medsebojno zupanje med imetniki določene dela premične kulturne dediščine in kulturno ustanovo, ki omogoča uporabnost tega gradiva študentom, avtorjem magistrskih nalog in doktorskih disertacij, kronistom in zgodovinarjem. Celjska rokopisna zbirka bo zanimiva za širši kulturni prostor, Oddelek za raziskovalno delo, ki ga vodi prof. Božena Orožen pa bo poskrbel, da bodo prvemu snopiču sledili še drugi.

DRAGO MEDVED

J. V.

Razstava Četkovića v Bonnu

Celjski akademski kipar Vasilije Četković-Vasko razstavlja v prestolnici ZRN, v Bonnu. V galeriji IFA, na Kaiserplatzu 17, predstavlja zahodnonemški kulturni javnosti 60 del. Večinoma male skulpture iz ciklov Hortikultura (les), Atomska glava (keramika), Kirurgija (keramika), poleg tega pa mozaiki v keramiki in risbe na keramiki, ki so vzbudile največjo pozornost. Razstavo sta organizirala Kulturni oddelek pri uradu ministrstva za zunanje zadeve ZRN in ambasada SFRJ v Bonnu. S strani jugoslovanske ambasade se je zelo zavzeto angažiral Branko Zupanc, svetovalec za kulturo in tisk.

Galerija IFA v Bonnu je

znana po organizaciji mednarodnih razstav in je namenjena izključno predstavitvi likovne ustvarjalnosti držav Latinske Amerike, Azije, Afrike in deloma Evrope. Zunanje ministrstvo njeno delo financira zato, ker želi spodbujati mednarodno kulturno sodelovanje ZRN z državami v razvoju. Zanimivo je, da galerija pripravi vsakič vzoren katalog, prav tako pa odpirajo razstave vedno diplomatski predstavniki. O kiparju Vasku Četkoviću je na otvoritvi govoril bivši zahodnonemški generalni konzul v Zagrebu kot predstavnik gostitelja, z jugoslovanske strani pa Branko Zupanc. Upravnica galerije gospa Schmitz-Fabri, ki je poklicni fotograf in že od začet-

ka vodi delo galerije, to je osem let, je dejala, da vedno sama opravi zadnjo selekcijo predlaganih umetniških del. Po njenem mnenju so za Vaska Četkovića značilne zlasti silovite slikarske poteze na keramiki. Uvod v katalog pa je napisal dr. Ivan Sedej, ki meni, da »umetnik nikoli ne skuša ugajati, dela tako, kot mu narekuje srce in razum, brez misli na morebitni uspeh. Navsezadnje se je prav tako sproščeno loteval tudi monumentalnih, spomeniških nalog. V natečajnih osnutkih in v mnogih realizacijah je ostajal zvest samemu sebi...«

Razstava v Bonnu je odprta od 14. junija do 8. julija 1988.

Mali nočni esej o steklenih plastikah

Če bi mi kdo pred kakšnimi desetimi leti rekel, da naj si grem pogledat razstavo steklenih izdelkov v umetniško galerijo, bi mi prav gotovo odgovoril, naj popelje svoje možgane na sprehod v Vojnik. Takrat sem bil namreč še zelo trdno naklonjen mnenju, da naj se v prostorih, ki so namenjeni umetnosti, razstavljajo zgolj dela, ki upravičujejo ta namen; za steklene oziroma kristalne izdelke bi takrat verjetno dejal, da so to pač izdelki dvomljivo umetniškega in predvsem obrtniškega značaja in da se jih naj zato razstavlja v temu primernih prostorih. Danes, ko sem si ogledal razstavo plastike v steklu, ki jih je v Likovnem salonu postavila na ogled Dana Kočica iz Rogoške Slatine, ne vidim nobenega razloga, da takšna dela ne bi sodila v Galerije. Še več; mnim celo, da je prav ta razstava ena izmed najboljših v tej iztekajoči se kulturni in prihajajoči, nič kaj obetavni politično-gospodarski sezoni. Zakaj takšen preobrat v moji glavi? Temeljni razlog je gotovo v nesporni in celo zavirljivi kvaliteti raz-

stavljenih izdelkov, ki analizo skozi kritično-teorijski sistem vsaj danes ne nam vama priobčevati, saj je uvoda tega zapisa razvidno, kaj prida strokovnjak za umetnost, ki pač nisem. Še najbolj vznemirljivo se mi namreč zdi razstava obrtno izoblikovanem pa do sedaj moje oči niso videla prav nikakršne pozornosti. Razen, če za kakšen specifičen namen se bil primoran v takšni vlogi. Ob primatu temeljnega razloga pa mi nemudoma navesti še sledečega, ki je v tem, da močno zdi, da je likovnik ziku slikarstva in kiparstva, kot nam je bil predstavljen v letošnji raznoliki berikovnem salonu, pošla sap postaja zaradi rutinskih inmov, katerim avtorji ne in tudi nočejo ubežati, vse nezanimiv.

Nedoživost je edini tični izraz sodobne umetnosti in zato imam nadvse raje Obliko kot gostobesedno bino. Umetnice in Umetni pozor: čas velike Forme pa ja in le hitro zgrabite to žer rep (kot bi temu rekel F the Great). Če se boste m potrudili, boste bogato pčani, saj vam je ukvar s formo vendar pisano na Slabo jo bodo odnesli sarnsti, ki jo resnično doživl Tako je to že od vekoma Dana Kočica je prav go ena izmed njih. Ne vem, l brala in gledala Odisejo : A David Bowman bi nedv no čutil in poznal fluid teh stik. BORI ŽZUPAN

Ex-tempore v Rogoški Slatini

Z otvoritvijo razstave v Muzeju grafične umetnosti s podelitvijo nagrad se je v nedeljo končal tretji mednarodni slikarski Ex-tempore Rogoška 88, ki ga je organiziralo t kajšnje Zdravilišče, skupaj z Obalnimi galerijami iz Pira Letos je sodelovalo 99 slikarjev iz Jugoslavije, Italije, Avs in Iraka, ki so oddali 120 del. Mednarodna žirija v sestavi: Biloslav, akad. slikar iz Kopra, Janez Mesesnel, likovni krit Ljubljane, Peter Može, likovni kritik iz Maribora, dr. Enzo t ese, likovni kritik iz Italije in Henry Müller, likovni kriti Avstrije, je za razstavo izbrala 66 del. Med njimi je izbrala 12 katerih avtorji so prejeli odkupne nagrade v znesku 400 t dinarjev, najvišje priznanje in nagrado grand prix v znesku tisoč dinarjev pa je prejel Igor Rukavina iz Opatije.

Ex tempore v Rogoški Slatini je tudi letos v celoti uspel, pa imajo, poleg Zdravilišča Rogoška Slatina in Obalnih galei Pirana, veliko zaslug še Steklarna Boris Kidrič in Stekla šola iz Rogoške Slatine, Ingrad iz Celja, Ljubljanska banka C ter Zdravilišče Atomske toplice iz Podčetrka. Dela, ustvar v času Ex-tempora, bodo v Muzeju grafične umetnosti na o mesec dni.

M. AGI

Komorni moški zbor v Ljubljani

S krajšim večernim koncertom umetnih in narodnih pe je Komorni moški zbor iz Celja 16. junija nastopil na Ljubl skem gradu in tako zaključil svojo sezono.

Z nastopom je prispeval kulturni delež k slovesnemu ljučku prvega strokovnega simpozija o internacionalnem nacionalnem projektnem vodenju v Jugoslaviji.

Komornemu moškemu zboru Celje je bila ta sezona 39 vrsti, pevci pa se že pripravljajo za slavnostni koncert za pril nje, jubilejno leto, ki ga bo obeležil tudi Muzej revoluc s posebno razstavo o 40-letnem glasbeno kulturnem poslan zboru.

Šaleški akvarelisti

Člani Šaleških likovnikov ne mirujejo. Tečaj slikanja, kips nja in oblikovanja se vrste eden za drugim. Te dni pot likovna kolonija, kjer likovniki ustvarjajo v akvarelni teh pod vodstvom akademskega slikarja Alojza Zavolovška Mozirja, ki letos slavi svojo šestdesetletnico. Slikarska kolo poteka vsak torek, dela, ki bodo v tem času nastala, pa b razstavili v Strokovni knjižnici v Titovem Velenju. Likovni smo ujeli pri ustvarjanju pred Družbeno prehrano na Kidrič cesti v Titovem Velenju.

L. OJSTERŠ

Igralci in plesalci na festival

Na mednarodnem festivalu otroka, ki se je z v soboto v Šibeniku, se bodo 29. junija predstavili t celjski gledališčniki.

Na gostovanje, ki bo hkrati 211. predstava v tej sez odhajajo z Andersens-Verasovim delom Daleč od dvo v režiji Mirana Herzoga. Naslednji dan pa bodo na šiben sceni nastopili tudi plesalci Pionirskega doma Cvetke J nove iz Celja. V koreografiji Ane Vovk-Pezdir bodo od salsi Šeherezado in Intermezzo za klovna.

Kakor je utemeljil selektor gledaliških predstav, z komediograf Ivo Brešan, bo musical Daleč od dvorca b dvoma pritegnil veliko število gledalcev tudi zato, ker se tem delu ni bati jezikovne pregrade, saj temelji na glasb ne pozna meja. Celjski ansambel bo z gostovanjem zaključ svojo bogato sezono in odšel do 29. avgusta na zaslu počitnice.

Grajski zidovi so žalosten dom

Prevzgojni dom Radeče nujno potrebuje nov internat, a bitka za prostor je huda

Graščina na obrobju Radeč, katere temelji so bili menda postavljeni nekje sredi tega tisočletja, bi bila s svojim velikim, obokanim dvoriščem, širokimi hodniki in prostornimi sobanami ter razkošnim, zelenim parkom v okolici morda prav imenitno bivališče kakšnega muzeja. Doletela pa jo je podobna usoda kot še številne druge graščine na Slovenskem: njeni debeli zidovi so postali zatočišče za ljudi z obrobja družbe. Prevzgojni dom Radeče.

Zloščena tla in sveže prepleksane stene ne morejo pregnati duha po stoletjih, na stečaj odprta okna ne morejo spustiti dovolj svetlobe v temačne prostore. V eni spalnici je dvanajst postelj.

»S stališča stroke so takšni bivalni pogoji povsem neprimeri,« razlaga upravnik Prevzgojnega doma Albert Šipek. »Ena skupina dvanajstih gojencev naj bi imela po normativih dve enoposteljni, dve dvoposteljni in dve troposteljni spalnici.«

Roman Lavrinec, delavec v Prevzgojnem domu Radeče: »Mislim, da so krajanji tega kraja premalo seznanjeni z našim delom in naporji. Če bi bili, bi laže sprejeli naše zahteve po ustrežnejših prostorih. Ker sem tudi vzdrževalec, lahko povem, da so popravila v sedanjih prostorih zelo težka in tudi draga, pa še pravih učinkov ni. Novi internat bi pomenil ne samo boljše bivalne pogoje za gojence, ampak tudi lažje delo za nas. Če se gojencev dobro počuti, tudi bolje sprejema tisto, kar mu želimo nuditi.«

na, ki bi jo v tem primeru prodali, popolnoma samostojna in ločena od Prevzgojnega doma, čeprav bi delavnice tudi v bodoče (vsaj še nekaj časa) ostale v nekdanjih grajskih hlevih.

Manj gojencev kot doslej

»Moram poudariti, da ne gre za nikakršno širitev zavoda, kar nam nekateri skušajo očitati, ampak izključno za nadomestno gradnjo,« pojasnjuje Albert Šipek. »Naši cilji so takšni, da naj bi zavod štel največ 72 gojencev, kar je celo nekoliko manj kot doslej.«

Še preden so načrte s predlogom o spremembi srednjeročnega družbenega plana posredovali občinski skupščini, so v kraju začeli razpravljati o načrtovani gradnji. Da bi že na začetku igrali z odprtimi kartami, sta svet krajevne skupnosti Radeče in krajevna organizacija socialistične zveze povabila vodstvo Prevzgojnega doma na sestanek, kjer naj bi predstavili svoje načrte. Takrat so se dogovorili, da pripravijo informacijo tudi za Tribuno občanov, ki je bila v Radečah 21. aprila.

»Stališča s te tribune so za nas izredno neugodna pa tudi nesprejemljiva,« meni upravnik Šipek. »Zavračajo namreč vsako novogradnjo v tem prostoru in predlagajo bodisi adaptacijo graščine bodisi novo lokacijo na

območju, ki ga uporablja KPD Hotemež. Prvo rešitev smo že sami proučili in zavrnili, druga pa je neuresničljiva tako s strokovnega vidika kot tudi zato, ker bi to pomenilo, da moramo zgraditi v celoti nov zavod.«

Mnenja o gradnji novih stanovanjskih prostorov so torej zaenkrat na dveh, povsem nasprotnih polih. Slišati pa je tudi namigovanja, da načrtom Prevzgojnega doma v resnici nasprotujejo zgolj nekateri posamezniki v Radečah. Najbrž pa bolj kot trditve, da se Radečani branijo tovrstne ustanove v kraju in se tudi iz tega razloga upirajo gradnji, drži, da gre v bistvu za bitko za prostor. Tega Rade-

Alojz Plevel: »Nekaj sem slišal o gradnji Prevzgojnega doma, a premalo vem o tem, da bi lahko karkoli rekli. Sam ne bi nasprotoval gradnji, čeprav po drugi strani v Radečah potrebujemo tudi motel. Tako za goste kot tudi za nas, domačine, saj zdaj praktično nimamo primerne lokala.«

čam, stisnjenim v ozko dolino ob Savi in Sopotu, v resnici vse bolj zmanjkujeta.

»Prevzgojni dom kot institucija ni problem,« potrjuje takšne hipoteze predsednik sveta krajevne skupnosti Radeče, Tone Brilej. »Problem pa je prostor. Z gradnjo hidroelektrarne Vrhovo se prostorsko načrtovanje v Radečah še zaostuje. Načrtovati moramo kar najbolj smotrno, paziti na vsak košček zemlje, pametno odločati, kaj je za razvoj kraja pomembno in kaj ne.«

Nekateri pravijo, da so načrti Prevzgojnega doma napoti željam po izgradnji novega motela in bencinske črpalke.

»Oba objekta v Radečah nedvomno potrebujemo. Najbrž tega ne bomo realizirali že jutri, a ohraniti moramo prostor tudi za te investicije, za takrat, ko bodo prišle na vrsto, čeprav ta hip natančnih prostorskih opredelitev glede tega še ni,« pravi Tone Brilej, upravnik Albert Šipek pa:

Leonida Martinšek: »Mnogi prebivalci Radeč gledajo na gojence Prevzgojnega doma v Radečah negativno, a mislim, da nasprotovanja gradnji novega doma niso velika. Sama sem prepričana, da tem mladim ljudem moramo pomagati, krajanji bi lahko celo bolje sodelovali z njimi. Recimo: v obliki kakšnih krožkov, športnih in kulturnih srečanj.«

»Slišali smo za težnje po izgradnji motela in bencinske črpalke ob magistralni cesti, vendar krajevna skupnost doslej ni prišla k nam s predlogi o posegih v naše področje. Zemljišče, kjer načrtujemo gradnjo, je namreč dano v uporabo nam. Zemlja ob cesti pa je – kolikor vem – kmetijsko zemljišče, zato dvomim, da bi tam lahko karkoli gradili. Vsekakor pa z naše strani ne vidim nobene ovire, da bi imeli v neposredni sosesčini motel.«

Čas priganja

»Razprave, kot se sedaj vodi, imajo značaj uvodnih informacij in ne javnih razprav, kot

Vlasta Golobič: »Iz lastnih izkušenj – sem učiteljica – lahko potrdim, da je delo v novih prostorih bistveno drugačno. Razumem pa tudi krajanje, ki so proti gradnji doma. Veste, Radeče so že tako prizadete zaradi gradnje hidroelektrarne Vrhovo, vsak poseg v prostor je v našem kraju zelo občutljivo vprašanje. So pa tudi takšni, seveda, ki bi raje videli, da v Radečah sploh ne bi imeli prevzgojnega doma.«

se zahtevajo za sprejem posameznih razvojnih in ureditvenih načrtov,« piše med drugim v stališčih z že omenjene Tribune občanov. Nihče pravzaprav ne zanika potreb po posodobitvi prostorov Prevzgojnega doma in ne odreka zavodu pravice po izboljšanju življenjskih in delovnih pogojev. Mnenja, na kakšen način to narediti, pa so zelo različna in razprave se utegnejo zavleči.

Osemdeset delavcev Prevzgojnega doma Radeče se najbolj boji, da bi ob nadaljnjih zapletih zamudili zadnjo priložnost za pridobitev boljših prostorov v teh, za investicije neprijetnih časih. S koncem srednjeročnega obdobja se namreč izteče sistem zbiranja sredstev po družbenem dogovoru in nihče ne more zagotoviti, da ga bodo podaljšali.

NADA KUMER

In tako so Francozi spoznali kako se ribte

Festivalsko celjskim fo

Vrnili so se z uspešnega gosto

Tudi na zaključni prireditvi so plesalke, plesalci in godbeniki Celjske folklorne skupine ŽPD »France Prešeren« dokazali, da so bili najboljši na mednarodnem folklorne festivalu v Reimsu.

Po dvanajstih dneh potovanja in nastopov so se člani Celjske folklorne skupine prejšnji torek vrnili v Celje in tako zaključili izredno uspešno turnejo po Franciji. Na pot so se odpravili 3. junija in po 23-urni vožnji prispeli v Gannat, kjer so opravili prvi del svojega kulturnega poslanstva. Gannat je majhno mesto v osrednji Franciji, slabih 20 km oddaljeno od zdraviliškega in zgodovinskega Vichyja. Mestece daje videz povsem običajnega francoskega mesta, vendar temu ni tako. Gannat je folklorno srce Francije, v katerem prebivalci živijo s folkloro in zanjo. Tu so celjski folkloristi nastopili trikrat, in sicer 5. junija za organizatorje folklorne festivala ter njihove sodelavce in prijatelje (okoli 400 jih je bilo), 6. in 7. junija pa so gostovali v okoliških zdraviliščih. 8. junija pa se je pričel drugi, glavni del gostovanja. Preko Pariza, ki so si ga zelo na kratko ogledali, so folkloristi prispeli v Reims, središče pokrajine Champagne, kjer so se udeležili mednarodnega folklorne festivala »Les Sacres du Folklore«. Že samo seznan držav, ki so v Reims poslale svoje skupine, je

obetal visoko ven festivala, pile skupine gije, Kitajske, niye, Portuga, Turčije, Franvije.

V času festi od 9. do 13. opravili 8 naske, dve glas (eno za kaseto prvi dan Fest je bil nepos prenos, ko z glasbo pozdno Jean d' A povorko po Rzijsko sneman volitev žal od ritveni svečan folkloristi frat predstavili plejine. Drugi d nastopajoče Reimsa, ki mu sek, vodja Cel skupine, v sp in v zahvalo za podaril monoz

»Ne vem, k navdušenje, h malo fantastič črnem nastop André Malraut Celjani predst sanskim kolo Glomoča, ples in Povardarja Luc RIAZUE nik Festivala. nastopajoči v ljami odšli na vito katedral v srednjem francoske kral kratkem naš v noč plesali z dan festivala s

Tudi sredi mesta so znali Celjani lepo zaples izjema.

Albert Šipek, upravnik Prevzgojnega doma Radeče: »Sedanje življenjske in delovne razmere so nevzdržne. Edina, za nas sprejemljiva rešitev je nadomestna gradnja stanovanjskega dela zavoda.«

Z družbenim dogovorom o zbiranju sredstev za izboljšanje bivalnih pogojev srednjeolcev in študentov, ki je bil leta 1986 podaljšan s tem, da se sredstva namenijo za zavode za otroke z motnjami v duševnem in telesnem razvoju, je tudi Prevzgojni dom v Radečah dobil možnost, da pride do sodobnejših in bolj primernih prostorov. Najprej so razmišljali o prenovi graščine. Toda analize in študije so pokazale, da bi bila adaptacija precej dražja od novogradnje, zato so se odločili za slednjo.

Novi internat bi stal v neposredni bližini sedanjih objektov pa vendar tako, da bi bila graščina

Kamniti svet znotraj debelih zidov...

Celje v znamenju športa

»Očitek« organizatorjem: »Niste zagotovili lepega vremena«

Minuli teden je v Celju minil v znamenju športa. Najprej so Celje preplavili atleti iz treh celin, ki so se udeležili 32. Skokovega memoriala, nato so v petek dvorano Golovec napolnili košarkarji jugoslovnske državne reprezentance in selekcije ameriških univerz Big East, za športni zaključek tedna pa so poskrbeli še pri Kolesarskem klubu Merx, kjer so pripravili tradicionalni celjski kolesarski maraton.

Vse tri prireditve so privabile številne Celjane in okoličane, da so si jih ogledali, oziroma se jih udeležili, organizatorji so svoje delo opravili zadovoljivo, velja pa jim »očitati«, predvsem atletskim delavcem, da niso zagotovili lepega vremena.

REKLI SO:

Calvin Smith, ZDA: »Tekma je bila dobra, škoda je le, da je bilo slabo vreme. Kljub vsemu sem vesel, da sem nastopil v Celju in s tem tudi prvič v Jugoslaviji. To, da so dim med najboljše atlete na svetu mi je uspelo s trdim delom, voljo in talentom in seveda tudi zato, ker je atletika zame pravzaprav način življenja. No, z mislimi sem seveda že pri olimpijskih igrah v Seulu, kakšnih napovedi o tem, ali mi bo uspelo premagati Bena Johnsona, ki me je lani prehitel v teku na 100 m na SP v Rimu, pa raje še ne bi dajal. Bo pa gotovo zanimiv in trd boj. V Celje pa bi v bodoče, če bi me povabili, še rad prišel.«

Rok Kopitar, AD Kovinotehna Kladiivar: »Z uvrstitvijo in rezultatom moram biti zadovoljen, saj je to še le moj drugi nastop letos. V primerjavi z lani pa sem sedaj v boljši formi, čeprav še to ni olimpijska forma, niti ni ta rezultat, ki sem ga dosegel danes, še olimpijski. Vendar ga pričakujem prihodnji mesec.«

Slobodan Popović, CZ Beograd: »Zadovoljen sem s svojim nastopom, predvsem zato, ker sem v Celje prispel še danes zgodaj zjutraj. Zadovoljen sem, ker iz tekme v tekmo tečem bolje. Sedaj se odpravljam tudi na turnejo po Skandinaviji, kjer bom nastopil na petih tekmovanjih in upam, da bom svoje dosedanje delo pokazal z dobrim rezultatom, ki naj bi ga tam dosegel. Do

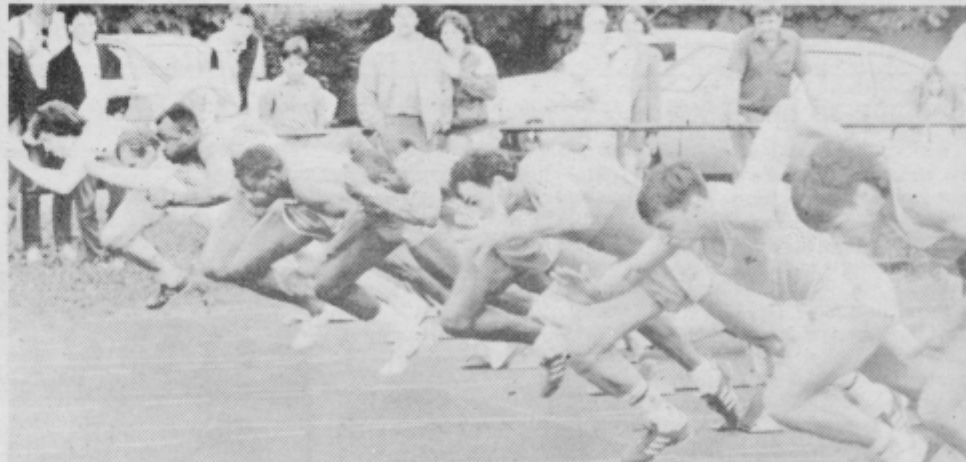

Calvin Smith je tudi v Celje prišel, videl, zmagal in prejel iz rok Milke Skok nagrado za svoje prvo mesto.

Olimpiade pa je še dolgo. Predvsem je treba tja oditi z dobro formo, o uvrstitvi pa bom razmišljal šele v Seulu.«

Slobodanka Čolović, Slavonija: »Zase moram reči, da še nisem v formi, tako da je bil ta tek danes moj najhitrejši letos. Moja tekmica Quirotova, pa je prav tako odlična tekmovalka in je trenutno v dobri formi, toda verjetno ne bo nastopila na olimpijskih igrah, ker se jih Kubanci ne bodo udeležili. Zato se Quirotova pripravljaja raje za grand prix mitinge. Jaz pa se pripravljam za olimpijske igre in menim, da bom v formo prišla šele avgusta.«

NATAŠA GERKEŠ
Foto: EDI MASNEC

Tole je štart v teku na 100 m. Trije temnopolti tekmovalci, z leve četrti Calvin Smith, peti Mitchell Dennis in šesti Chidi Imoh, so se že na štartu »postavili« skupaj, da ne bi imeli preveč dela pri razvrščanju na cilju. Kar prav so se razvrstili, saj so v enakem vrstnem redu tudi pritekli na cilj.

Okoli 400 kolesarjev in kolesark je v nedeljo sedlo na kolesa in se zapodilo na 90 oziroma 33 km dolgo progo. Čeprav so ob devetih zjutraj nekateri zaskrbljeno pogledovali v oblačno nebo, so se oblaki že kmalu po startu razmaknili in ko so prispeli v cilj, jih je že pozdravilo sonce.

»Poslušaj, mali, ne oviraj me v napadu,« si je verjetno mislil 213 cm visoki Vlado Divac, ko se mu je »prilepil« 201 cm visoki Rodney Taylor. »Čeprav si večji, pa še ne pomeni, da si tudi boljši,« si je mislil Rodney in pomagal Divcu da je »okusil« tla celjske dvorane Golovec. »Daj, daj, Vlade, vstani, saj Rodney ni mislil resno,« se je vmešal še sodnik in fantoma vzel žogo.

rona oristom

Franciji

du kar trije nastopi in povorka. Po dopoldanskem nastopu pred veleblagovnico Euromarče, popoldanski povorki in nastopu v Val-de-Murigny, so se Celjani na večernem nastopu na Place Royale (Kraljevi trg) večti-sočglavi množici gledalcev predstavili s plesi iz Sumadije, Kozjanskega in Povardarja ter navdušili s profesionalno izvedbo, brezhibnimi nošami in predvsem s svojo prešernostjo in sproščenostjo.

Četrtega dne festivala je bil po dveh povorkah, ki ju je spremljalo okrog dvesto tisoč gledalcev, ponovno nastop na Kraljevem trgu, tokrat v popoldanskih urah, Celjani pa so odplesali ples iz Baranje in starobosansko kolo iz okolice Glamoča, ter poželi aplavz ne samo publike, temveč tudi folklornih strokovnjakov.

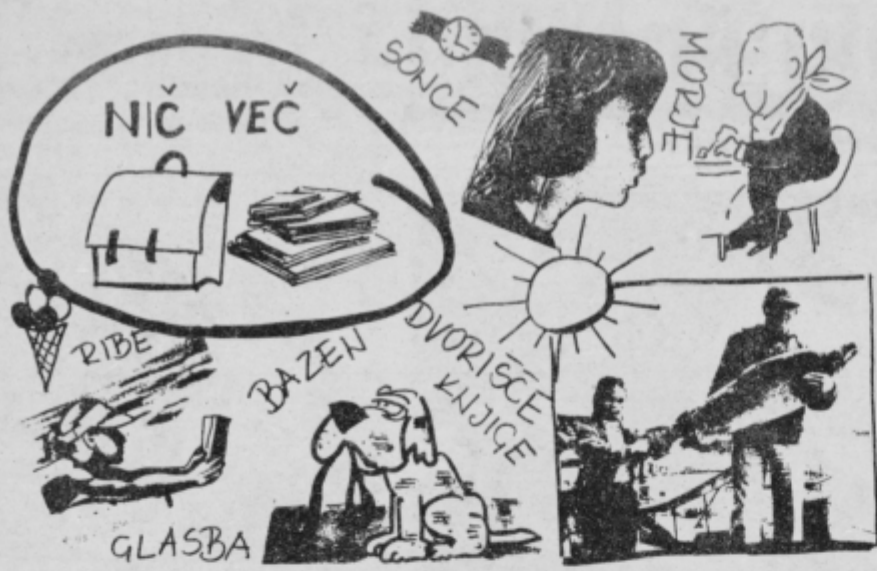
Zadnji dan festivala so Celjani na zaključni prireditvi brezhibno odplesali še Gorenjske ples in s tem dokazali, da je bila kopija krone zadnjega kralja, ki je bil kronan v Reimsu, in so jo Celjani prejeli za ohranjanje čiste tradicije, kvalitetno petje in čudovite noše, predana v prave roke.

Takoj po svečani podelitvi pa so člani Celjske folklorne skupine pospravili noše, sedli v avtobus in predvsem po zaslugi Vojka Gornjaka, voznika Izletnikovega avtobusa, srečno in točno prispeli domov v Celje.

OMI

Edo Gaberšek - ni bil nobena

VESELE POČITNICE ???

Badjic

Eoli

Osemnajsti maj 1988

6.00 - Jaj, spet mi brni ta grozna, nova ura. Danes zelo zgodaj, ker gremo na izlet. Brž!

7.00 - Se že peljemo. Peljemo se proti Radovljici. Sedem zraven Tine. Iz torbe je na dan privlekla karte.

Približno 8.30 - Zdaj smo v Radovljici. Najprej si bomo ogledali Linhartovo sobo, potem pa se bomo verjetno s klapo slikali. Tina ima nov fotoaparatus. Super!

10.05 - Spet se peljemo. Sedaj proti Vrbi. Fotoaparatus se je pokvaril. Držim pesti, da se bo do Vrbe zgodil čudež.

10.10 - Zgodil se je čudež. Tina je popravila fotoaparatus.

10.15 - Zdaj smo v Vrbi. Verjetno si bomo ogledali Prešernovo hišo. Res bi jo rada videla.

10.45 - Peljemo se proti Dolslovcem. Tam se je rodil Fran Saleški Finžgar. Fantje se že pritožujejo, da je izlet zanič. Oh!

Približno 12.00 - Ogledali smo si zanimivo Finžgarjevo hišo. Zdaj se približujemo Bohinjski Bistrici. Tina je porabila že skoraj ves film. Pokrajina ji je stransko všeč.

- Ne vem več, koliko je ura. Ustavila se mi je. Vem samo, da se pravkar vozimo mimo Bohinjskega jezera, in da je začel padati dež. Groza! Sonja že tečnari za dežnik.

Prispeli smo do slapa Savice. Nekateri so mokri kot miši. Tudi mene je malo oškropilo, vendar ne prehudo. Vsi že komaj čakamo, da pridemo do Mladinskega doma. Lačni smo kakor volkovi. Še posebej Sonja.

13.50 - Prispeli smo do doma. Do štirih smo prosti. Smo blizu Bohinjskega jezera. Super!

16.15 - Spet se vozimo. Ob jezeru je bilo zares super. Peljemo se proti Bledu. Bled je čudovit kraj.

16.30 - Smo že na Bledu. Eno uro smo prosti. Verjetno bomo šli na sladoled. Škoda, da se izlet končuje.

17.30 - Zdaj se peljemo proti domu. Aleš nas je pogostil s Coca-colo. Pomislite - Aleš!

18.00 - Fantje so tečni kot muhe. Morala sem se presesti. Tina prav tako. Za mano sta sedaj Aleš in Andrej. Boli me glava, Aleš pa navija glasbo. Groza! No, pa saj je bil prvi del izleta super!

DANILO HRIBERŠE, 7. b
OŠ Ivan Kovačič-Efenka
CELJE

Oblaček

Oblaček Pohajaček, kam se ti mudi?

Grem k teti Luni, ki na vas preži.

Kaj boš pa tam delal? Luni krajšal čas. Saj veste, da je stari Luni dolgčas.

URŠKA URANJEK, 2. a
OŠ PETROVČE

Pomoč

Bil je lep, sončen dan. Prišla sem iz šole in šla k stari mami.

Stara mama me je prosila, če bi hotela iti v klet po drva in krompir, ker ona težko hodi. Bila sem za to. Vzela sem vedro, košaro in šla. Najprej sem nabrala drva, nato pa še krompir. Pri tem mi je pomagal moj brat Jernej. On je nesel drva, jaz pa krompir.

Prinesla sva v kuhinjo in stara

mama je bila zelo vesela. Lepo se nama je zahvalila in nama dala čokolado. Bila sva zelo vesela in srečna.

IRENA ČETINA, 3. a
OP Bratov Juhart
ŠEMPETER

Naši mali šolarji

V naš razred so prišli na obisk mali šolarji s tovarišico. Razred smo lepo okrasili. Otroci so nam zapeli pesmico. Mi smo jim pokazali, kaj nosimo v torbi. Tudi modri zajček jih je pozdravil. Bili so zelo radovedni. Potem so se poslovlili, mi pa smo nadaljevali z učenjem.

VESNA ERNECL, 1. c
OŠ Anton Aškerc
TITOVO VELENJE

Nesreča

Bil sem bolan. Nisem še prebolel nobene otroške bolezni. Vseeno vem, kako hudo je biti bolan. Nekoč sva z mamo padla s kolesom. Poškodoval sem si nogo. Z rešilnim avtom so me odpeljali v bolnišnico. Dobil sem mavec. Moral sem počivati in zelo me je bolelo.

LENART KODRE, 1. c
OŠ Franja Vrunča
CELJE - HUDINJA

Izlet na Bled

Na Bledu sem bila prvokrat. Sredi njega je otok, na katerem stoji cerkev. Otok je poln pisanege cvetja. Voda je sivo modra, po njej pa plavajo čolni. Jezero krajšajo labodi. Izlet je bil lep, čeprav nam vreme ni bilo najbolj naklonjeno.

ŠTEFKA ŠTARKL, 2. r
OŠ KOMPOLJE

**NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE**

aero

TUD_ Z_ ATKO_ O
APOČIL POČIT_IC_.
KOT_ I_ _IH_ JE
TU_ I_ ONA_ TEŽKO
ČAKALA_ ZDAJ_ PA
VAM_ KLIČE:

Atkina zanka

No, tudi zadnjikrat v tem šolskem letu je Atki ponagajal tiskarski škrat in zbrisal nekatere črke iz teksta. Toda ti jih boš znal hitro nadomestiti, kajne?

Iz pobeglih črk pa boš tudi sestavil Atkin vzklik. Trga napiši na dopisnico in jo pošlji do troka, 28. junija 1988 na NOVI TEDNIK Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE. AERO ima v letošnjem letu pripravljeno še eno nagrado za naše mlade reševalce.

V prejšnji številki pa si moral ugotoviti, da Atka sprašuje po priljubljeni pisateljici Branki Jurca. Zrebr je nagrado namenil: KMET Dorianu, Log 28 a, 61430 HRASTNIK.

Delovna organizacija za izvajanje gradbenih in zaključnih del,

vabi k sodelovanju

delavca(ko) z zaključeno izobrazbo VI. ali V. stopnje zahtevnosti (ekonomist, ekonomski tehnik oz. druga ustreznost smer).

Od kandidatov pričakujemo, da imajo ustrezne delovne izkušnje iz področja izdelave periodičnega in zaključnega računa.

Vse kandidate vabimo, da se oglasijo v kadrovskem sektorju oz. pokličejo po telefonu (063) 31-231, kjer boste dobili podrobnejše informacije o naših željah in možnih načinih sodelovanja.

MIK modna konfekcija Prebold p. o. PREBOLD

VABI K SODELOVANJU več novih delavk za opravljanje prostih del in nalog:

Konfektoriar I in II - šivilj

Poleg splošnih pogojev morajo kandidatke izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da imajo III. ali IV. stopnje strokovne izobrazbe za konfektoriarje oz. poklicno šolo za šivilje ali krojačice
- da imajo najmanj 6 mesecev delovnih izkušenj pri konfektoriranju.

NAGRAJEVAJE PO UČINKU, Z MOŽNOSTJO DOBREGA ZASLUŽKA.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas, polni delovni čas. Poseben pogoj je poskusno delo, ki bo trajalo tri mesece.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev je treba poslati v 15 dneh po objavi na naslov: MIK, modna konfekcija, splošno - kadrovska služba, 63312 PREBOLD.

Kandidatke bomo o izbiri obvestili v 30. dneh po izbiri.

DELAVSKA UNIVERZA CELJE

organizira v času počitnic

INTENZIVNE TEČAJE ZA OSNOVNOŠOLCE:

RAČUNALNIŠTVA (julij, avgust) enotedenski tečaj s pričetkom ob ponedeljkih

TUJI JEZIKI

ANGLEŠKI JEZIK (julij od 5. do 21.) 40 ur (avgust od 1. do 13.)
NEMŠKI JEZIK (avgust od 15. do 30.)

ZA SREDNJEŠOLCE

smo pripravili OSNOVE LIKOVNE UMETNOSTI 30 ur Od 8. do 31. avgusta

TEČAJ ŠIVANJA

od 1. do 31. avgusta (40 ur)

Informacije Delavska univerza Celje, 25-620

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

tim

DIPLOMIRANI GRADBENI INŽENIRJI!

Za izvajanje izolacij imamo že zelo dobre reference. Zavedamo pa se tudi, da nobena stvar ni tako dobra, da ne bi mogla biti še boljša.

In ravno to je naš cilj

Strokovno, marketinško in operativno želimo postati še boljši.

Zato vabimo

diplomirane inženirje gradbeništva z najmanj 5 leti izkušenj (po možnosti z opravljenim strokovnim izpitom)

k oblikovanju organizacije izvajanja termoizolacij (hladilnice, fasade) hidroizolacij ter nato prevzemu vodenja tako oblikovane organizacije.

V kolikor vas naša ponudba vsaj malo zanima, nas pokličite po telefonu (063) 735-160, ali pa nas obiščite osebno na sedežu TOZD Montaža izolacij v Rimskih Toplicah, Šmarjeta 17.

Pričakujemo vas!

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD Zdravstveni dom LAŠKO

Razpisna komisija temeljne organizacije na podlagi 123. člena statuta razpisuje in objavlja dela oz. naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za 4 leta, in sicer

Direktorja TOZD

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, mora kandidat izpolnjevati še naslednje:

- da ima visokošolsko izobrazbo, medicinskozdravstvene smeri
- da ima 5 let delovnih izkušenj v stroki

Od kandidata za razpisano delo oz. nalogo poleg navedenih pogojev zahtevamo še:

- da s svojim dosedanjim delom dokaže, da ima ustrezne organizacijske sposobnosti
- da aktivno sodeluje pri skupnih družbenih nalogah
- da deluje v smeri razvoja samoupravne socialistične morale
- da predloži opredelitev svoje vloge pri realizaciji razvojnega programa v TOZD.

Skladno s 131. členom statuta TOZD, direktor TOZD Zdravstveni dom Laško opravlja 3 ure delovnega časa zadeve iz svojega področja, 4 ure pa opravlja strokovno delo delavca, za katerega je usposobljen.

Kandidati naj pošljejo ponudbo z zahtevanimi dokazili ter razvojnim programom v TOZD v zaprti ovojnici v 8. dneh po objavi razpisa na naslov: Zdravstveni center Celje, kadrovska služba, za TOZD Zdravstveni dom Laško, Gregorčičeva 7, Celje.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30. dneh po prejemu sklepa o izbiri.

Pevci so dragi

Majda Pevec, lastnica diskoteke CIBI: »Kljub temu, da naša diskoteka deluje šele od avgusta decembra, pa se je diskoteka že razširila po Sloveniji. Tako namreč plemo po obisku, saj se ob vikendih in sobotah pri nas zberejo in več mladih. Seveda je tem zelo pomembna dobra glasba, ime pa potrjujejo z organizacijo prireditev. Še največ neprespanih noči nam je dala zadnja v Golovcu, ko smo pripravili polfinalno tekmovanje za izbor Miss Slovenije. K sodelovanju smo namreč

povabili naše znane glasbenike, katerih honorarji so od 700 tisoč do 1,5 milijona din. Tudi dvorana je precejšnji strošek, saj smo Golovcu odšteli 4 milijone din. Oddahnila pa sva se z možem, ko sva videla preko tisoč razpoloženih poslušalcev, kljub temu, da je bilo zabavnih prireditev na našem območju v tem času veliko. Poskrbeli smo namreč, da so prišli na svoj račun tako mladi s svojo glasbo, kot tisti, ki imajo radi evergrine in narodno zabavno glasbo. Če bo finančni izračun zadovoljiv, bomo z po-

dobnimi prireditvami nadaljevali, saj si predvsem mladi želijo zabave.

Oplotniška noč

Zadnjo soboto v juniju ne bo veselo samo v Žalcu, saj pripravljajo podobno veliko zabavno prireditev tudi v Oplotnici.

Na račun bodo prišli predvsem ljubitelji domače narodno zabavne glasbe, saj bosta na oplotniški noči nastopila ansambla bratov Avsenik in Štirje kovači. Za mlajše bo zanimiva skupina Alkotest iz Celja, nastopile pa bodo še plesalke plesne skupine Stil.

Lata harmonika Laškem

Konec preteklega tedna je dravilišče Laško organiziralo izbirno tekmovanje za lata harmoniko Ljubecne

Udeležilo se ga je 30 tekmovalcev, med katerimi so v nadaljnje tekmovanje vstili: Miran Lipičnik - Bovše, Marjan Lipovšek - Vojnik, Zoran Zorko - Laško, Robert Kamplet - Grobelno, Matej Vrečko - Pokva, Tone Čuček - Marije, Zvone Leskovšek - Dobje pri Planini, Milan Korjanc - Laško, Zvone Lipovšek - Vojnik, Stanko Milala - Škofja vas, Jože Boršič - Šentjur, Slavko Jančič - Laško, Leopold Močnik - Slov. Konjice, Janko Rotar - Ljubljana.

Najstarejši udeleženec tekmovanja je bil 85-letni Emil Zelič iz Celja, najmlajša pa 10 letni Robert Kamplet iz Grobelnega.

BETKA ŠUHEL

Pop design v slogu svojega imena

Čas za sladoled je bila prva uspešnica ljubljanske skupine Pop design, ki je z njo štartala na Pop delavnici pred dvema letoma. V slogu imena je tudi glasba te skupine, ki jo sestavljajo bobnar Damjan Tomažin, kitarist Jani Marinšek, klavirist Marko Derlink in basist Tone Košmrlj.

Po enoletnem zatišju in menjavi nekaterih članov, je skupina tudi letos uspela na Pop delavnici, saj se je s skladbo Pobegniva proč uvrstila tudi v zaključni del te prireditve. Fantje nimajo ambicij, da bi bila njihova glasba posebno zahtevna, ampak želijo predvsem zabavati ljudi. To jim tudi v veliki meri uspeva, saj jih vedno ponovno vabijo v kraje kjer so že nastopili.

— MESNI IZDELKI
— ZAMRZNJENO LISTNATO TESTO
— ZAMRZNJENO SADJE
— SIRI
— SLADOLED

PRODAJNI CENTER »SOMBOR« ZAGREB,
HARAMBAŠIČEVA 40 a
Tel. (041) 216-038

DEGUSTACIJA NAŠIH IZDELKOV

23.6. V MARKETIH:

NOVA VAS
 LJUBLJANSKA CESTA
 HUDINJA
 SOČA

Dnevno od 9. do 11. in od 14.30 do 15.30 ure.

24. 6. SAMOPOSTREŽBA ŠENTJUR PRI CELJU

MESNICA »PRI MAGISTRATU« CELJE

Dnevno od 9. do 11. in od 14.30 do 15.30 ure.

Rogaški instrumentalni kvintet je v studiu radia Maribor posnel material za svojo prvo kaseto. Sedaj iščejo založnika. Celjski instrumentalni kvintet se pripravlja za nastop na Melodijah Bernardina. Besedilo za skladbo »Mi savinjčani« je napisal Vinko Simek in so jo že posneli za produkcijo RTV Ljubljana. Izšla bo na dan festivala 2. julija. Veliko težav so imeli organizatorji koncerta bratov Avsenik v Žalcu, saj so vse karte razprodali že v predprodaji. Koncert v telovadnici osnovnošolskega centra včeraj naj bi spremljalo 2500 poslušalcev narodno zabavne glasbe. Omenili smo že, da se je Laški instrumentalni kvintet prepolovil. Z dopolnitvijo članov del ansambla nastopa pod imenom Lipov cvet in deluje v Celju, drugi del ansambla pa deluje v Laškem in se imenuje Zlatorog. Oboji se pripravljajo za zamejski festival v Steverjanu, Zlatorog pa tudi že za prihodnji Ptujski festival. Golovec letos poleti ne bo sameval, saj pripravljajo več zabavnih prireditev na prostem. Poleg znanih ansamblov iz našega območja bodo nastopili nekateri priljubljeni solisti in skupine. Pravkar so sklenili pogodbo s 7 mladih, ki naj bi igrali pri Golovcu 30. julija. Poletne noči so se pričele tudi ob Velenjskem jezeru. V soboto nastopajo tam Novi fosili. Največ poslušalcev bodo v soboto imeli ansambli, ki jim je uspelo priti na največjo veselico - Žalsko noč. Nastopili bodo: Šok iz Ljubljane, orkester Žabe iz Celja, Lapos iz Nove Gorice, Tropicano iz Polzele in še kdo.

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

V TOZD Tovarna lesnih in gradbenih izdelkov v Gračnici - Rimske Toplice

objavljamo prosta dela in naloge
vodja embalarne skladišča

Zahtevani pogoji za opravljanje teh del so: končana osnovna šola, 2 leti delovnih izkušenj in opravljen tečaj za skladiščnika. Kandidati bodo morali opraviti preizkus predznanja za urejanje in izpolnjevanje skladiščno odpreme dokumentacije za izvoz. Prijavite se lahko v 8. dneh od dneva objave. O izbiri boste obveščeni najkasneje v naslednjih 30. dneh. Prijave pošljite na naslov: TIM LAŠKO, Kadrovska služba, Sp. Rečica 95, 63270 LAŠKO

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD Center operativni oddelki z anestezijo

objavlja po 125. čl. Zakona o zdravstvenem varstvu ter 83. čl. Samoupravnega sporazuma o usmerjenem izobraževanju in štipendiranju ZC Celje

eno specializacijo iz anesteziologije in reanimacije eno specializacijo iz splošne kirurgije

Pogoji:
 - končana medicinska fakulteta - splošna smer
 - opravljen strokovni izpit.

Kandidati naj vložijo prošnjo z dokazili v 8. dneh po objavi na delavski svet TOZD.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30. dneh po določitvi delavskega sveta.

MERX TEKO CELJE

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. WISHING WELL - TERENCE TREND D'ARBY (6)
2. HEART - PET SHOP BOYS (6)
3. MANGUP - SREBRNA KRILA (8)
4. GET OUTTA MY HEART, GET INTO MY CAR - BILLY OCEAN (10)
5. MOJ ROMEO - ROMEO (3)
6. ONE MORE TRY - GEORGE MICHAEL (2)
7. DOK SVIRA RADIO - BORIS (8)
8. DOBRO IN ZLO - ŠANK ROCK (4)
9. NEW BACCARA - FANTASY BOY (3)
10. DON'T TURN AROUND - ASWAD (9)

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15.

Domače melodije:

1. TAM JE MOJ DOM - SLAK (6)
2. ZAKAJ PA NE - PETRIČ (5)
3. LJUBILA BI RADA - KLAVŽAR (8)
4. MATI DOLENJSKA - HENČEK (5)
5. ZE SE PREBUJA DAN - ZEME (6)
6. SOLČAVSKE PLANINE - MIRO KLINC (2)
7. NE POZABI DOMOVINE - FANTJE Z VSEH VETROV (2)
8. SEJEM NA JESENICAH - SLOVENSKI MUZIKANTJE (8)
9. VRNILA SE BOM - MARELA (9)
10. MICKA VSATI - DOBRI ZNANCI (1)

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Mladen Miklovič, Kajuhova 9, Celje
 Ivan Hrastnik, Zadobrova 4, Škofja vas

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje,
 Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
 Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo v prodajalni MELODIJA v Celju.

bodeči NOVI TEDNIK

Ni res

Gasilci odločno zavračajo namigovanja nekaterih, da je pri nas že dovolj ali celo preveč gasilcev in gasilskih društev. Takemu mnenju se pridružuje tudi Bodeči NT.

Jasno – saj nam vse bolj gori pod nogami.

Pojasnilo

Gotovo se kdo sprašuje, zakaj tokrat toliko pišemo prav o gasilskem kongresu. Razlaga je prav preprosta.

Če je že pri pripravi kongresa obveščanje tako zatajilo, vsaj nam tega ne bo mogel nihče očitati.

Slab glas

Gasilci na letošnjem kongresu v Celju niso sprejeli resolucije, ampak le usmeritve. Predsednik gasilske zveze Slovenije Branko Božič je to komentiral takole:

»Resolucije prihajajo na slab glas; soglasno jih sprejmemo, le slabo pa izvajamo.«

Zamuda

Goste gasilskega kongresa je v hotelu Evropa sprejel tudi celjski župan Tone Zimšek. Vse je šlo tekoče, le pri pravem »tekočem« se je zataknilo. Pa je župan našel »perspektivno« rešitev:

»Ko bo vino, bomo pa nazdravili!«
Upajmo, da česa takega »ko bo« ne bomo preveč posploševali.

Celjski gasilski kongres je bil v petek in soboto v znamenju Božiča. Nedelja pa v znamenju Božička.

ZRCALO

riše Bori Zupančič

V CELJU IMAMO SREDI MESTA ROŽO – PA VENDAR NIMAMO NOBENEGA PRAVEGA RAZCVETA.

Rdeče

Pravijo, da je bilo ob gasilskem kongresu vse v znamenju gasilstva. Še kuliji, ki so jih dobili delegati, so pisali rdeče.

Bencin že čaka na Reki

To je končno še kar dobro – vse pogosteje je namreč bencin v naših rekah (in potokih)!

Staro

Spet so se pričele razne prireditve, kjer prikazujejo stare šege in običaje, pa stare pripravave za izdelovanje tega in onega. Pravijo, da bo letos takih prireditev še več.

In gotovo jih bo še več tudi v prihodnje – saj bodo vse bolj res potrebne.

Vsaj nekaj

Ob vsem slabem, kar slišimo, da nas bo pri zdravstvu prizadelo, imamo v Celju vsaj nekaj dobrega.

Lipov cvet.

Čeprav je to le ansambel,

že to na nas kar blagodejno zdravilno vpliva.

Rezerve

Slišimo, da bomo dobili v mesnice meso rezerv. In to meso naj bilo veliko cenejše od stega iz sprotnga z kola.

Živinorejci upajo, da bo res tako poceni, da ga bodo lahko kupovali tudi oni in jim živin spleh ne bo treba več rediti.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

74

II. del

Pod svobodnim soncem

Vse se je zgodilo v trenutku, obe vojski sta kakor za hip odreveneli, ko sta zagledali dvoboj vojvod. Ko pa se je Azbad zakotalil v jarek, so zagnali Sloveni bojni rig in se vrgli nad Bizantince. V gozdovih so zabučali rogovi, v boke sovražniku so udarili kiji, kopja in sekire. Trobente so zatrobile na beg, vrla tzurulska konjenica se je okrenila, ozlovoljena že prej, zbegana zaradi napada, in si sekala pot skozi tolpe Slovenov in Antov. Za krbet ji je pritrsnila Iztokova konjenica in jih gnala do Hebra, preko katerega so se oteli zdesetinjeni ostanki vrle vojske, ki jo je vodil kovarnik in ničemurnik Azbad v pogubo.

Vojsko Slovenov je obsedla po tej zmagi besnost. Nekateri so tulili: »Naprej! Nad Bizanc!« Drugi so kakor omotični poklekali pred Iztokom in ga zvali sina Peru-novega. Kjer so še dobili ranjene bizantinske vojske, so jih še pobijali s kiji kakor živino in metali utripajoča telesa na grmade. Med ranjenci so dobili še živega Azbada. Privlekli so ga pred Iztoka.

»Usmiljenje!« je zaječal Azbad, ko je dvignil s krvjo zalite oči in zagledal pred seboj tistega, katerega je privezal k jaslim na povelje nje, ki je sedaj njega pognala v smrt.

Zaklopil je oči, zaškrtal z zobmi in šepetaje izustil:

»Prekleta – Teodora!«

Iztoka je stresla mrzlica. Obrnil se je od krvavega lica in rekel tolpi:

»Vaš je – vaše je maščevanje za moje trpljenje!«

Divji mladci so ga zgrabili, strgali z njega obleko in zavihтели umirajoče telo –

Visoko so planili zublji, zapršale iskre in grmada Slovenov je použila bizantinskega vojskovodjo.

Petindvajseto poglavje

Drugo jutro je Iztok želel, da se vrne z vso vojsko takoj pred Toper. Pozval je starešine na posvet. Toda prej se je še zgrnila krog njega vsa podivjana tolpa in zahtevala pohoda proti Bizancu. Iztok je takoj spoznal, da ne ukroti množice. Z veliko zgovornostjo je komaj dosegel, da so se tolpe umirile in zadovoljile z njegovim pove-
ljem:

»Konjenica se vrne! Po šumah in bregovih, koder so skriti Bizantinci, se ne more kretati. Zato naj gre pehota na plen sama, naj nalovi krščenicov, naropa govedi in drobnice, potem naj se vrne za Toper, da se napotimo

domov! Zima prizanaša, pot prek Hema še ne bo zasnena. Ko bi prezimovali tod, bi utegnil Upravda zbrati vojsko, katere se sicer ne bojimo, toda s tolikim plenom obteženi, bi bili ovirani in lahko zgubimo vse, kar smo si nabrali.«

Vojska je bila s tem zadovoljna. Pehota se je ločila od konjenice in se razlila po gozdih in selih. Iztok pa je odjezdil pred Toper čakat Irene in Ljubinice. Za vojvodo pehota je določil Anta Viljenca in Slovena Jarožira. Strogo jima je naročil, naj se ne razlete posamič. Dasi ni najmanjšega suma, da bi Bizantinci zbrali novo vojsko, vendar zahteva, da se mu javljajo dogodki slednji dan in se za štirinajst dni že vrnejo s pohoda pred Toper.

Ko je Iztok odjahal na čelu jezdecev, pozdravljen in slavljen od vseh bojevnikov, ga je obšla tesna skrb. Pognal je v skok in se ločil od vojske. Celo Rada v tem trenutku ni trpel ob sebi.

Ko je daleč za njim zaostal topot konj, je izpustil brzdo, odpahnil šlem z glave in se zamislil.

»Preveč veselja ste mi natočili, bogovi, preveč! Prizanesite!«
Zgrozil se je ob misli, da gre sedaj tja, kjer seže po najslajši čaši, po Ireni.

»Prizanesite! Samo še to mi naklonite, še njo, potem je mera zvrhana. Potem jemljite, pripravljen sem!«
Ali že je dvignila glavo grozna kača v njegovem srcu in zasikala z jezikom.

»Čemu bojazen? Kaj so res zmagovali bogovi? Kaj je Perun? Kaj je Svetovit? Tvoja roka je zmagovala – tvoja modrost je vodila vojsko! Kdo je otemal Ireno? Perun, Svetovit, sojenice? Ona se jim roga in jim ne žge obetov! Kdo jo je otemal? Krist? Njen Bog? Zato, da jo dobiš ti – barbar? O, nikoli!«

»In vendar ona véruje Kristu in blagovesti in moli Krista zase in ga moli zame, zame, ki sem poklal toliko krščenicov. In če se Krist razsrdi name in mi Ireno otme, ko že iztegam roko, da ji jo položim krog vratu...?«

Junaka je obšel strah, srce, ki v največjem boju ni poznalo bojazni, se je krčilo in trepetalo.

»O bogovi, o Kriste, prizanesite, usmilite se!«
Zatisnil je oči, da bi ne videl pretečih senc, ko so plule izpod neba kakor poslanke Peruna in poslanke Krista. Ali tedaj se je med temi sencami pojavila Irena, v očeh polna vere, z veseljem upanjem na licu, z blagovestjo

ljubezni na srcu, njene ustnice so se smehljale njegovim dvomom. Na njegove prsi je potrkal vabeči glas kakor nekaj:

»Vérurj, Iztoče, vérurj resnici in Kristova ljubezen napolni tvoje srce.«

Kakor iz sanj ga je prebudil peket konj. Konjenica, dohitela zamišljenega vojvodo.

»Ne razmišljaj, Iztoče! V nekaj dneh svatujeva! In ti ju ne bo, greva v Solun! Na bogove!«

Od veselja ožarjeno lice Radovo se je ozrlo v Iztoka. Svarunič je potegnil s krepko roko za brzde, si nadel šlem, kakor da bi si hotel zaščititi glavo pred skritimi polnimi mislimi, in začel pogovor z Radom o piru o svatbi.

Ko je Iztok s četami dospel zopet pred Toper, so privrele iz gozdov in špilj deklice, pastirji in mladci, ki so čuvali plen in ujetnike. Prvi dan Svarunič ni žugnil ne z očesom ne z besedo. Dovolil je polno svobodo divjemu ljudstvu, da je veseljačilo brez meje, da so s naplinali in napojili, najedli in napeli do onemoglega truda. Drugi dan pa je zadonela njegova resna beseda. V tesno drago je segnal tolpe ter ji določil stroga opre-
vila. Tešači so sekali les in narejali nerodne lesene telega za prevoz žita. Drugi so rezljali jarme za voli, nekatere klali vitre in plati koše, da bi jih optrali volom in konjem ter vanje napolnili plen, ki ga prinese s seboj vojska ropajoča po Traciji. Pastirje je pognal v loze s srpi, da s želi usahlo travo in jo vezali s trtami v trda bremerja. Zakaj vedel je, da utegne na povratku živina trpeti gla-
po opustošenih in požganih pokrajinah.

Vojakom je velel, da so popravljali opremo, snajžili orožje, brusili meče, konicili kopja. V Rustikovi kovar-
nici so našli zalogo podkev. Kovači so podkávali konje, ki niso bili vajeni trdih potov z boso nogo.

KOVINSKA INDUSTRIJA VRANSKO p.o.
63305 VRANSKO

Proizvodni program:

- Kotli na tekoča goriva in plin moči od 0,15 do 7 MW
- Kotlarne na lesne odpadke in žagovino (suho-mokro) od 0,15–7 MW (od pnevmatskega transporta – silosa doziranja – zgorevanja do dimnika)
- Trajnožarni kotli za centralno ogrevanje moči od 7–10 KW
- Naprave za uporabo odpadne toplote in sežig
- ekološko nevarnih odpadkov
- Trajnožarni štedilniki za centralno ogrevanje od 7–100KW
- Sobne peči – kamini, moči od 3–75KW
- Ekonomi kotli (brzoparilniki) velikosti do 220 litrov
- Kotli za žganjekuho
- Odsesovalne in odpraševalne naprave
- Kovinske konstrukcije in procesna oprema
- Hidrofori in škripci za ladje

V SPOMIN
25. junija je minilo leto, odkar nas je zapustil dragi ata in dedek

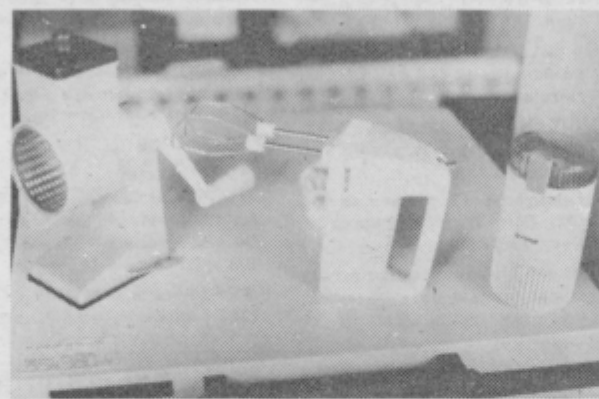
ALBERT ELER

Utihnila je tvoja pesem, a v naših srcih še vedno živiš. Hvala vsem, ki mu prižigate sveče, prinašate cvetje in se ga spominjate

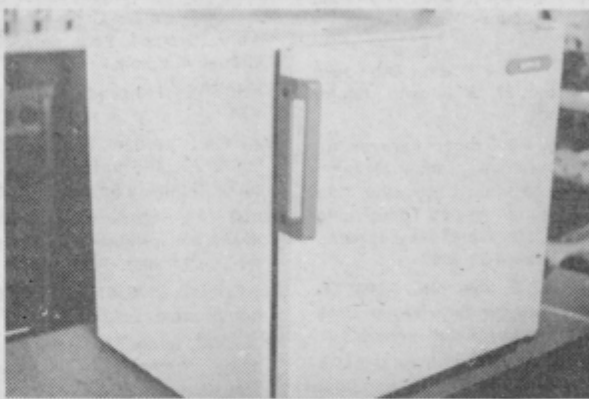
Žalujemo:
VSI NJEGOVI

Poiščite v...

TEHNIKI

Bliza se poletje in zakaj bi se v kuhinji znojili, če to ni potrebno. Obiščite Tehniko, kjer poteka akcijska prodaja bele tehnike in malih gospodinjstvenih aparatov. Lahkotno in dobro naj bo vaš moto!

KOVINOTEHNA tozd tehnična trgovina

ZAHVALA

Ob bridki izgubi drage mame, stare mame in prababice

BARBARE BELUŽIČ

se iskreno zahvaljujejo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in darovali cvetje. Hvala sosedom Grad, Šmon, posebna hvala sosedom Tepež za nesebično in požrtvovalno pomoč. Hvala sodelavcem Kovinotehna TOZD ST za cvetje in pomoč, hvala govorniku tov. Prekoršku, ter duhovniku za opravljen obred.

Sin Jože in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage

BOJANE JURICKI

iz Arje vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste se poklonili njenemu spominu, ji darovali cvetje, nam izrekli ustno in pisno sožalje, ter jo v tako lepem številu pospremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala kolektivu Zarja iz Petrovc in tov. Martinu Cilenšku za ganljive besede slovesa, duhovniku Miranu za poslovljeni obred, klubu motoristov iz Celja ter družinam Dosedla, Hari, Koder, Krošl in Lednik za vsestransko pomoč.

Žalujemo:
VSI NJENI

Arja vas 13. 6. 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in strica

KARLA MOČIVNIKA

iz Zabukovice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami, nam izrekli ustna in pisna sožalja, podarili cvetje ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Iskreno se zahvaljujemo tudi zdravstvenemu osebju bolnišnice v Topolšici, tajniku KS Griže, godbi na pihala iz Zabukovice, skupini rudarjev, govorniku za lepe poslovlilne besede ter pevcem za zapete žalostinke. Vsem še enkrat iskrena zahvala.

Vsi njegovi

Zabukovica, 17. 6. 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, in brata

VINCENCA TEPEŽA

iz Zadobrove

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom, sodelavcem DO EMO TOZD Vzdrževanje, za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi duhovniku za opravljen obred in pevcem.

Žalujemo:

žena Milka in sin z družino

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega moža in očeta

ALOJZA JURKOŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za spremstvo na njegovi zadnji poti, darovano cvetje in izrečeno sožalje. Hvala zdravniški ekipi za ves trud in požrtvovalnost. Krajevni skupnosti pod Gradom in govorniku za poslovlilne besede. Hvala tudi župniku za opravljen obred in besede ob slovesu, ter pevcem iz Kompol. Za nesebično pomoč v težkih trenutkih se zahvaljujemo sosedom, posebno družinama Kozovinc in Ribežl.

Žaluojača žena, sin Alojz in hčerka Cvetka z družinama

*Skrb, delo in trpljenje,
bilo tvoje je življenje.
Bolečine si prestal
zdaj boš v grobu mirno spal.*

ZAHVALA

V 56. letu me je nenadoma in mnogo prezgodaj zapustil moj ljubi mož in oči

DRAGO ROMIH

Križan vrh, Bistrica ob Sotli

Iskreno se zahvaljujem sorodnikom, sosedom Hudina, Koren in Polak, prijateljem in znancem, ki ste mi v najtežjih trenutkih stali ob strani, darovali vence, cvetje ter mi izrekli sožalje. Najlepša hvala župniku za lepo opravljen obred, pevcem pevskega zbora Šmarja in Kozjega ter vsem, ki ste pokojnika spremili na zadnji poti. Še enkrat iskrena hvala.

Žaluojača žena Marija in Brigita z družino

MIK Modna konfekcija Prebold
p.o.
PREBOLD

Delavski svet DO
Razpisuje
dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

Vodja proizvodnje

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom in DD o uresničevanju kadrovske politike v občini Žalec mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:
– da ima višjo strokovno izobrazbo (VI. stopnja zahtevnosti) tekstilne oz. konfekcijske smeri
– 5 let ustreznih delovnih izkušenj za opravljanje odgovornih del in nalog
– da je moralno – politično neoporečen in ima aktiven odnos do uveljavljanja načel samoupravljanja
– da ima organizacijske sposobnosti vodenja

Kandidat bo imenovan za 4 leta.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljejo kandidati v 15. dneh od dneva razpisa na naslov »MIK« Modna konfekcija Prebold, splošno-kadrovska služba, z oznako »za razpisno komisijo«.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili najkasneje v 30. dneh po opravljenem imenovanju.

Trgovska in proizvodna DO »ERA« TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja
TOZD VINO ŠMARTNO OB PAKI

OBJAVLJA
prosta dela in naloge za nedoločen čas

transportna dela v PE Celje

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, izpolnjevati še naslednje:

- da imajo končano osnovno šolo
- najmanj 1 mesec delovnih izkušenj
- izpit iz VPD
- zaželeno je, da imajo kandidati vozniško dovoljenje C kategorije

Poskusno delo je 30 dni.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev najkasneje v roku 8 dni od dneva objave na naslov:
DO ERA – Komisija za delovna razmerja TOZD VINO ŠMARTNO OB PAKI.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili.

V tem živalskem vrtu je tišina

Martin Lakner je prepariral okoli 2000 živali

Da se po lovsko trkne vedno z levico, me najprej pouči, tisti, ki se pregreši, pa mora dati za liter. Popravni izpit v redu opravim, pogovor o lovstvu pa steče dalje. Martin Lakner iz vasi Bodrež v šmarksem Grobelnem, je namreč vnet lovec, deset let je že član lovske družine Log-Sentvid.

Družina s 23 člani gospodari z okoli 2.300 hektari gozdov. Martin goji tudi lovske pse, glavni razlog, zakaj smo ga obiskali, pa je njegov posebni konjiček, ki njegovi družini, poleg kmetije, prinaša tudi del zaslužka. Martin Lakner je po poklicu kmet in preparator živali.

Za lov in preparatorstvo ga je navdušil prekaljeni lovec, zdaj že pokojni Franc Esih, ki ga je seznanil z mojstrom-preparatorjem Antonom Mlakarjem iz Rogaške Slatine. Pri njem se je Martin učil pet let, potem pa si je šel svoje znanje izpopolnit še v Zahodno Nemčijo. Najprej se je loteval manj pomembnih lovskih trofej, kot sta šoja in sraka, danes pa je zlahka kos ruševcu, eni najdražjih lovskih trofej. Sam je do sedaj uplenil blizu dvesto srnjadi, okoli 80 lisic in 25 kraguljev, koliko živali je prepariral pa niti sam ne ve, številka se bržčas vrti okoli dva tisoč.

Povabi me v kletne prosto-

re, kjer je njegova delavnica, ki je obenem čudovita razstava živali vseh vrst, ki zrejo vate, kot da bi živele. Pisana raca je še v delu. Do potankosti razloži ves postopek prepariranja: od čiščenja živali, ko je treba odstraniti vse mastne dele, vso tkivo, vse organske snovi, tako da ostane samo koža. Kožo je nato potrebno pristrupiti in jo oostrojiti. Naslednja faza je, ko v notranjost živali napelje žico, žival zapolni s lesno volno in jo pravilno zmodelira, potem pa so na vrsti še noge, krila, uhlji in podobno. Pravi, da je najbolj pomembno dobro poznati anatomijo živali. Zadnja, najbolj zamudna in zahtevna faza je pravzaprav neke vrste umetniško delo, ko je živali treba »vstaviti« življenje. Tu so pomembne barve, dobre barve pa lahko dobi samo na tujem tržišču.

Žal poklic preparatorja živali pri nas izumira. Takšnih mojstrov je v Sloveniji šest, morda sedem. Ti bodo svoje znanje odnesli s sabo v grob, kajti med mladimi za to delo ni nobenega zanimanja.

Martin nima vajuca. »To delo je za mlade preveč zamudno, za povrhu pa je tak hobi zelo drag, in človek mora imeti presneto dober želodec. Skoraj vse živali sem že prepariral, tudi domače race, mucka in laške petelinčke. Najbolj sem ponosen na ruševca in na jereba, ki sem ga od lovskih prijateljev dobil za 30. rojstni dan,« pripoveduje Martin Lakner med ogledom nagačenih lovskih trofej, katerih lastniki so od vsepovsod. Glas o njegovem konjičku in znanju je pač segel že v deveto vas. Pri izhodu iz delavnice me pozdravi orjaški merjasec, zunaj pa prestraši pasji lajež. »Ne, psa pa ne bi mogel nikoli preparirati,« še pove, preden se posloviva.

MARJELA AGREŽ

Celjska vročica

Kljub temu, da je bilo ob koncu tedna na našem območju zelo veliko zabavnih prireditvev, pa organizatorjem zabavne prireditve, na kateri naj bi izbrali tudi nekaj finalistk za izbor Miss Slovenije, uspelo napolniti dvorano Golovec. Obiskovalci so bili predvsem zadovoljni z nastopi jočimi, med katerimi so seveda iztopali Vlado Kalember, Pohorje express. Čudežna polja in drug manj pa s kandidatkami, ki so bile izbrane za polfinalno tekmovanje. Glede na odlične obiske v Golovcu tudi dogovarjajo, da bi pripravili še finale, med katerimi bo tudi nekaj lepotic celjskega območja, ki so se odlično odrezale na prvi tovrstni prireditvi v Titovem Velenju.

EDI MASNE

Šranga za nevesti

Šranganje je star ljudski običaj, ki še vedno živi v Andražu. V soboto sta stopili v zakon sestri Jerica in Cvetka Kranjc, fantje pa so za ženina Bogdana Dobnika in Antona Rupnika pripravili šrango in se z njima in svati pogajali za odkupnino. Seveda so za to priložnost veliko pripravili na koncu za čedni mladi dekleti, ki sta se poslovili od »ledik stanu,« iztržili 78 starih milijonov. Šranga so pripravili mladinci, odločili pa so se, da bodo izkupiček porabili za eno večerjo, večer del bo prav prišel mladinski organizaciji, nevestama pa so tudi kupili lepi darili.

T. TAVČAR

Partizanske domačije

Piše Milenko Strašek

Na sončni strani Bohorja

V pomladnem dopoldnevu. Na sončni, savski strani. Sredi bizeljskega gričevja, med trtami in zvitimih kolo-vozi, mladje se je solzilo, sem za hramom srečal očanca temnih, zamolklih oči, sivih brk, štrlečih las, ki so mu uhajali izpod od galice umazane klafete.

Počival je in zraven je počivala majolka. Razkošje trte, razkošje rasti! Pomladna vročina je trepetala v zraku.

»Prisedi in spij,« je dejal, ko sem zavil okoli ogla. Pobožno je dvignil majolko in natočil. Videl me je že, ko sem koračil med trsi, tam daleč, spodaj. In sem sedel, spil in obmolknil. Ni šla beseda iz ust. Tisto pač, »bogdaj dober dan!«

»Si požrl jezik?«, je butnil vame.

Marsikatero sva rekla, ob majolki, nisem požrl jezika. O vojni in miru, o ljudeh in zemlji. O trti in pozebi. O hla-čanju po zemlji. Tudi ob figah, ki rodijo tukaj. V tem zakotju na sončni strani Bohorja.

»Ni lahko, a se bo dalo preživeti,« so mu zatrepotali brki. Hvalabogu, sonca imamo to dovolj. Na sončni strani Bohorja smo.

Daleč spodaj je Blato, mo-žakar kaže s prstom, nekaj malega vidim, nekakšne pi-čice, ki naj bi bile hiše, ko- zolci, nikoli nisem bil v tej vasi, razvlečeni pod Bohor-jem, eni izmed mnogih.

Tam je živila v času vojne vi- hre Deržičeva Ivanka s svojimi starši, brati in se- strami, pregnanka med pregnan- ci.

Spust po kolovozih.

Ko sva se srečala v zaselku Bu-košek pri Brežicah, kjer živi, sem se spomnil na po- govor z očancem ob majolki, na besede o vojni in zemlji, o miru in ljudeh.

Je dejal: »Da bi jih vrag, nasilneže!«

In je v tej njegovi zamoklo- sti tudi tičalo vse to, kar je iz- hrustal med trsi. Bodi, trpel si, veš, kaj govoriš...

Na ravnini. Streljaje od Bohorja. Srnjad si že ne upa

blizu. Hišica med sadnim drevjem.

»Povejte jim, ljudem od Štirinajste, da so mi zelo pri srcu in da se vedno spomi- njam nanje, še najbolj pa v februarških dneh,« je napi- sala Ivanka Deržič, poročena Ogorevc.

Kako živiš, Ivanka?

Skromna hišica v Buko- šku pri Brežicah. Streljaj od tod gozd. In kraj, kjer so Nemci 30. julija 1941 ustrelili deset talcev, med njimi Ivan- ko Uranjekovo.

V hiši vse na svojem me- stu. Red, čistoča in vseobse- gajoči mir. Kratko pristrže- na travica in rože. Veliko rož. Ivanka se smehlja na pragu, vabi.

»Ne morem verjeti, da ste prišli,« reče in se v presene- čenju po kmečko potegne vase.

V stisnjeni skromne kuhin- je naenkraj ne veva, kaj bi si rekla. Zunaj toplo piha tja proti vrhovom Bohorja.

»Kar smo imeli, smo dali, pomagali in ničesar zahteva- li. Nihče takrat ni preišlje-

Ivanka Deržič, poročena Ogorevc: »Toliko smo doživi- veli in nihče še ni tega popisal!«

val o kakšnih priznavalni- nah'. To se je izcimilo pozne- je, se je skrotovičilo...

Pozabili so nas, ne brežiški borci, hvala jim, drugi, dru- gi...«, je potožila.

Spomnil sem jo na pismo.

»Toliko smo doživieli in nihče še ni tega popisal,« je potožila.

Bila je, Ivanka, s kmetijice, ki ni premogla bogsigavedi

česa. Bukoški ljudje niso bili premožni, razen redkih. Ko so Nemci preseljevali slo- venski živelj, so se Deržičevi umaknili - in se rešili rajha. Pri Pišecah je imel Deržičev stric kajžo, tjakaj so se nase- lili, in ko so v letu 1942 prišli prvi partizani, ni stari Deržič ničesar skrival pred otroki. Pozneje še manj. Pozno v je- seni istega leta je prišel Ivan Agrež-Brko in spravil očeta, starega Deržiča, v OF. In so prihajali. Dan za dnem, noč za nočjo. Kozjanski, posav- ski partizani. Stari Deržič je stražil, da so lahko fantje v miru božjem pojedli, se na- spali, odpočili, kakšno rekli z domačimi in se oddahnili pred večnim preganjanjem. Tistikrat je na prve kozjan- ske partizane prežala nem- ška soldateska z vseh strani.

Mati je pekla kruh. Gostači niso kaj prida preišljali: človek je človek, pomagati mu je treba, tako se je zakre- slepičilo v poštenosti.

Stari Deržič je v svojo veli- ko igro, prvo in zadnjo v živ- ljenju, vpletel tudi svoje drobiljance.

Prihajali so, odhajali. S sporočili, prej žalostnimi kot veselimi. S tovorom kru- ha, jabolčnika, kar je premo- gel gostač Deržič. Vsa leta težav in muk.

»Ko je prišla Štirinajsta na Štajersko in so se začeli prvi boji, so po kmetijah raznesli ranjence, nam je pisala Ivan- ka. Marsikaterega je bilo

strah sprejeti ranjenega člo- veka, partizana. Bali so se njega, zahvalil se nam je, di meni, ki sem mu prinašal zdravila iz Brežic... Mlad- letni brat Tonče ga je z vo- zom zapeljal na brežiško le- zniško postajo, mimo nem- ške postojanke v Globokem. Ustavila so ju, izmazala sta- ro. Z vlakom se je odpele v Kranj, k ženi. Pozneje je pisal, bila je še vojna. Od t- krat ne vemo, kaj je z njim s Francem Krajncem...«

Če si živ, France, piši, pro- si Ivanka.

Zaradi njega bo ostala Šti- rinajsta divizija Ivanki vselej v spominu. Zaradi vsega, kar so prestali ona in njeni.

Še nekoliko nazaj sem njen spomin. Toliko vselej je, poti spomina so preple- tene in leta mešajo štrene.

(nadaljevanje prihodnjič)